

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 7 grudnia 2023 r.
(OR. en)

16406/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0447(COD)

VETER 111
AGRI 793
AGRILEG 339
CODEC 2410

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	7 grudnia 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 769 final
Dotyczy:	Wniosek - ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie dobrostanu psów i kotów oraz ich identyfikowalności

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 769 final.

Załącznik: COM(2023) 769 final

Bruksela, dnia 7.12.2023 r.
COM(2023) 769 final

2023/0447 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie dobrostanu psów i kotów oraz ich identyfikowalności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Zgodnie z badaniem Eurobarometr przeprowadzonym w 2023 r.¹ 44 % obywateli Unii posiada zwierzęta domowe, a 74 % obywateli Unii uważa, że dobrostan zwierząt domowych należy chronić lepiej niż obecnie. Sześć z dziesięciu europejskich inicjatyw obywatelskich, które do tej pory odniosły sukces, dotyczy dobrostanu zwierząt, co pokazuje, jak dużą wagę do lepszej ochrony zwierząt przywiązują ogólnie mieszkańcy UE.

Szacuje się, że w 2021 r. obywatele Unii posiadali 72,7 mln psów i 83,6 mln kotów². Handel psami i kotami prowadzony jest na dużą skalę³, za pośrednictwem zakładów hodowlanych sprzedających szczenięta i kocięta oraz innych zakładów, w szczególności sklepów zoologicznych, które sprzedają psy i koty w każdym wieku. Schroniska dla zwierząt również dostarczają psy i koty, sprzedając uratowane, bezpieczne lub niechciane psy i koty, oddając je do adopcji lub szukając im nowego domu. Chociaż część popytu na psy i koty jest zaspokajana przez licencjonowanych hodowców, którzy przestrzegają wysokich standardów dobrostanu zwierząt, wiele psów i kotów jest przedmiotem nielegalnego handlu i transportu, w tym z państw trzecich.

Przy okazji przeprowadzonego w latach 2022 i 2023⁴ skoordynowanego działania UE dotyczącego nielegalnego handlu kotami i psami⁵ zebrano dowody na znaczną liczbę fałszerstw dokumentów, informacji wprowadzających w błąd i przypadków przemieszczania psów w celach handlowych pod pozorem przemieszczania o charakterze niehandlowym, celem skorzystania z mniej rygorystycznych przepisów kontrolnych. W ramach skoordynowanego działania UE egzekwowania przepisów państwa członkowskie wygenerowały 467 powiadomień w systemie iRASFF, aby uzyskać pomoc w sprawach dotyczących podejrzeń o oszustwa. To skoordynowane działanie UE umożliwiło identyfikację całej grupy spraw, w których podmioty podejrzewano o udział w oszustwach, a w kilku państwach członkowskich UE wszczęto co najmniej 47 postępowań sądowych w okresie prowadzenia tego skoordynowanego działania. 45 % powiadomień w systemie iRASFF dotyczyło podejrzeń o oszustwa związane z przemieszczaniem psów z państw trzecich. Skoordynowane działanie umożliwiło wykrycie sfałszowanych świadectw zdrowia i badań poziomu przeciwciał przeciwko wściekliźnie metodą miareczkowania,

¹ Komisja Europejska, Special Eurobarometer 533 „Attitudes of Europeans towards Animal Welfare”, Fieldwork: March 2023 [Postawy Europejczyków wobec dobrostanu zwierząt, specjalne badanie Eurobarometr 533, prace w terenie: marzec 2023 r.].

² Sprawozdanie roczne FEDIAF z 2023 r.: <https://europeanpetfood.org/about/annual-report/>

³ Roczny popyt na psy w całej UE może przekroczyć 8 mln sztuk rocznie.

⁴ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności, *Illegal trade of cats & dogs, EU enforcement action* [Nielegalny handel kotami i psami, działania UE w zakresie egzekwowania prawa], 2023 r., doi:10.2875/236344.

⁵ W walce z nielegalnym obrotem zwierzętami (w tym z nielegalnym handlem kotami i psami) Komisja Europejska ściśle współpracuje z Europolem, w tym w ramach EMPACT, europejskiej multidyscyplinarnej platformy przeciwko zagrożeniom przestępczością, która służy do realizacji celów komunikatu z 2021 r. w sprawie strategii UE dotyczącej przestępczości zorganizowanej oraz innych odpowiednich polityk, strategii i planów działania UE.

sfalszowanych paszportów zwierząt domowych oraz nielegalnego handlu psami i kotami z Rosji i Białorusi.

Taka niespełniająca norm hodowla i nielegalny handel skutkują poważnymi problemami w zakresie dobrostanu – w tym zdrowia – psów i kotów, a także dobrostanu potencjalnego właściciela zwierzęcia domowego. Świadczą o tym problemy zgłoszone w wielu powiadomieniach iRASFF: powiadomienie o chorych szczeniętach, które nie dotarły do miejsca przeznaczenia, ponieważ musiały zostać uśpione z powodu parwowirusa, o psach z pozytywnym wynikiem testu na *Brucella canis*, o przypadkach psów doświadczających ekstremalnego stresu, o psach z biegunką, infekcjami dróg oddechowych, odwodnieniem, o przypadkach zaniedbania opieki. W niektórych innych powiadomieniach iRASFF wspomniano o dochodzeniach dotyczących okrucieństwa wobec zwierząt. Inne powiadomienia dotyczyły okaleczania, takich jak przycinanie uszu i obcinanie ogonów szczeniętom.

Ponadto w ostatnich latach sprzedaż psów i kotów coraz częściej odbywa się za pośrednictwem platform internetowych i mediów społecznościowych. Wiele z ogłoszeń umieszczonych na tych platformach dotyczy zwierząt, które nie pochodzą od odpowiedzialnych hodowców, ale od podejrzanych nielegalnych hodowców lub sklepów zoologicznych, lub zwierząt, które są utrzymywane w warunkach szkodliwych dla ich dobrostanu. Możliwość ustalenia przez państwa członkowskie pochodzenia psów i kotów jest często ograniczona, ponieważ system identyfikacji tych zwierząt ma zastosowanie tylko wtedy, gdy zwierzęta są przemieszczane między państwami członkowskimi lub poza nie, a ponadto nie istnieje ujednolicony system rejestracji.

W 2020 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję⁶ w sprawie nielegalnego handlu zwierzętami domowymi w UE, wzywając do wprowadzenia zharmonizowanego, ogólnounijnego systemu obowiązkowej identyfikacji i rejestracji kotów i psów w celu zwalczania nielegalnego handlu. W rezolucji zwrócono się również o mikroczipowanie zwierząt domowych przez lekarzy weterynarii i rejestrowanie tych zwierząt w krajowej bazie danych, a także o lepszą ochronę konsumentów kupujących zwierzęta domowe za pośrednictwem ogłoszeń internetowych.

W 2010 r. Rada wezwała Komisję, by „przeanalizowała różnice między środkami przyjmowanymi przez państwa członkowskie w odniesieniu do hodowli psów i kotów oraz unijnego handlu nimi, a w stosownych przypadkach przygotowała warianty polityki na rzecz harmonizacji rynku wewnętrznego”⁷. W następstwie tego Komisja opublikowała badanie⁸, w którym zidentyfikowano rozbieżne przepisy krajowe dotyczące hodowli psów i kotów w Unii oraz brak systematycznej identyfikacji, rejestracji i kontroli przemieszczania psów i kotów w Unii. Stwierdzono również problemy w zakresie dobrostanu wynikające z warunków utrzymywania zwierząt zarówno w zakładach hodowlanych, jak i w miejscach

⁶ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie ochrony rynku wewnętrznego UE i praw konsumentów przed negatywnymi skutkami nielegalnego handlu zwierzętami domowymi (2019/2814(RSP))

⁷ Konkluzje Rady w sprawie dobrostanu psów i kotów, 29 listopada 2010 r.: https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/agricult/118076.pdf

⁸ „Study on the welfare of dogs and cats involved in commercial practices” [Badanie na temat dobrostanu psów i kotów będących przedmiotem praktyk handlowych], Komisja Europejska, 2015 r.: https://food.ec.europa.eu/system/files/2016-10/aw_eu-strategy_study_dogs-cats-commercial-practices_en.pdf

sprzedaży⁹. W 2022 r. w Radzie 20 państw członkowskich¹⁰ wezwało Komisję do wprowadzenia wspólnych przepisów UE dotyczących komercyjnego utrzymywania i sprzedaży psów, w tym zharmonizowanych zasad identyfikowalności¹¹.

Wiele państw członkowskich zobowiązało się również do ochrony dobrostanu kotów i psów jako sygnatariusze Europejskiej konwencji o ochronie zwierząt domowych¹².

Na szczęblu UE nie przyjęto przepisów dotyczących dobrostanu psów i kotów. Istnieją przepisy UE dotyczące ochrony psów i kotów hodowanych, dostarczanych i wykorzystywanych do celów naukowych¹³. Istnieją również pewne szczególne wymogi UE dotyczące transportu psów i kotów¹⁴, nakładające minimalny wiek w przypadku ich transportu¹⁵. Przepisy UE obejmują również przemieszczanie psów i kotów w kontekście chorób zwierząt, w szczególności wścieklizny, gdy podlegają one tym wymogom w zakresie zdrowia zwierząt w kontekście przemieszczania między państwami członkowskimi i z państw trzecich¹⁶ albo gdy są przemieszczane w ramach tak zwanego przemieszczania o charakterze niehandlowym, gdy towarzyszą swoim właścicielom¹⁷.

Nie istnieją też żadne szczególne obowiązki UE związane ze sprzedażą psów i kotów za pośrednictwem platform internetowych, jednak zastosowanie tu mają przepisy horyzontalne rozporządzenia (UE) 2022/2065 („akt o usługach cyfrowych”)¹⁸. Akt o usługach cyfrowych reguluje obowiązki dostawców usług pośrednich *online*, w tym platform internetowych, takich jak media społecznościowe i internetowe platformy handlowe, w odniesieniu do nielegalnych treści i towarów lub usług oferowanych przez odbiorcę ich usług. W akcie o usługach cyfrowych określono w szczególności szereg istotnych dla proponowanego rozporządzenia obowiązków w zakresie należytej staranności przedsiębiorstw dla platform internetowych, w tym wprowadzenie zasady „identyfikowalności przedsiębiorców” oraz obowiązek dostosowania przez internetowe platformy handlowe interfejsu internetowego, aby umożliwić przedsiębiorcom przestrzeganie obowiązującego prawa Unii. Ponadto akt

⁹ Można wyliczyć szereg zagrożeń dla dobrostanu zwierząt: okaleczanie, krzyżowanie wsobne, nieodwracalne problemy behawioralne, wykorzystywanie, złe traktowanie, pasożyty lub infekcje bakteryjne i wirusowe, wykorzystywanie fizyczne, wady genetyczne, choroby związane z uformowaniem.

¹⁰ DK, DE, LT, SE, BG, LV, CY, BE, CZ, LU, IE, PT, FI, NL, SK, EE, MT, SI, ES, HR.

¹¹ Posiedzenie Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa z 21 lutego 2022 r.

¹² Rada Europy, Europejska konwencja o ochronie zwierząt domowych, [CETS 125 – Europejska konwencja o ochronie zwierząt domowych \(coe.int\)](https://www.coe.int/t/treaties/ETS/ETS125.aspx).

¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE z dnia 22 września 2010 r. w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych (Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 33).

¹⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1).

¹⁵ Komisja przyjęła wnioski w sprawie zmiany i uzupełnienia tych przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt – w szczególności psów i kotów – podczas transportu.

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1).

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 1).

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1).

o usługach cyfrowych obejmuje wszystkie rodzaje nielegalnych treści, zgodnie z definicją w prawie krajowym lub unijnym, a zatem wszelkie treści, które zostałyby uznane za nielegalne na mocy przepisów krajowych lub unijnych, zostaną uznane za nielegalne na mocy niniejszego rozporządzenia, a określone w nim obowiązki będą miały zastosowanie.

Handel psami i kotami jest bardzo lukratywny, a szacowana roczna wartość sprzedaży psów i kotów w UE wynosi 1,3 mld EUR¹⁹, przez co jest atrakcyjny dla podmiotów, które prowadzą nieuczciwe lub nawet niezgodne z prawem praktyki biznesowe. Właściciele niektórych zakładów utrzymują psy lub koty w warunkach szkodliwych dla ich dobrostanu, doprowadzają samice do wyczerpania wskutek rodzenia wielu miotów rocznie, zaniedbują zwierzęta pod względem ich odżywiania, odpowiednich pomieszczeń, warunków zdrowotnych i higienicznych oraz sprzedają je w zbyt młodym wieku (ze względu na łatwiejszą sprzedaż i tańszą produkcję). W rezultacie wiele zwierząt wykazuje wady fizyczne lub choroby i nie jest poddawanych leczeniu przeciwko pasożytom. Zwierzęta te często wykazują również zaburzenia behawioralne spowodowane wczesnym odsadzeniem lub niewłaściwym traktowaniem. Ponadto mogą być one fałszywie identyfikowane w celu uniemożliwienia prześledzenia ich pochodzenia.

Sytuacja ta nakłada również nieoczekiwane i nieuczciwe koszty na nabywców. Muszą oni płacić za leczenie niektórych chorób lub łagodzenie skutków wad genetycznych. Wywołuje to również stres emocjonalny u nabywców, gdy odkrywają, że ich zwierzęta nie mogą być dłużej leczone. Poza tym czasami nabywcy kupują psy lub koty z poważnymi problemami behawioralnymi, które utrudniają ich utrzymanie w rodzinie. W obu przypadkach nabywcy mogą być zmuszeni do uśpienia zwierzęcia. Co więcej, sytuacja ta woduje poważne cierpienie u zwierząt, ponieważ są one niewłaściwie karmione, przetrzymywane w niekomfortowych i niezdrowych warunkach, a czasami narażone na złe traktowanie z powodu braku wiedzy opiekunów zwierząt.

Istnieją również znaczne różnice między przepisami poszczególnych państw członkowskich, np. przepisami dotyczącymi progu między hodowcami profesjonalnymi i nieprofesjonalnymi, przepisami dotyczącymi minimalnego i maksymalnego wieku rozrodczego zwierzęcia oraz identyfikacji i rejestracji psów i kotów, a także różnice związane z trudnościami we wdrażaniu przepisów krajowych na rynku wewnętrznym, na którym zwierzęta są przedmiotem wymiany handlowej. Te rozbieżności (które prawdopodobnie wzrosną, ponieważ niektóre państwa członkowskie zmieniają lub zaostrzają przepisy krajowe w przyspieszonym tempie ze względu na presję społeczną, podczas gdy inne państwa członkowskie mają bardzo ograniczone przepisy prawne w tej dziedzinie) prawdopodobnie stworzą bariery w handlu kotami i psami. Odbędzie się to ze szkodą dla hodowców komercyjnych, którzy przestrzegają wysokich standardów, oraz uniemożliwi im czerpanie korzyści z inwestycji w poprawę dobrostanu kotów i psów.

¹⁹ IBF International Consulting, VetEffect, Wageningen University & Research Centre (WUR), Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e del Molise „G. Caporale” (IZSAM), „Study on the welfare of dogs and cats involved in commercial practices” [Badanie na temat dobrostanu psów i kotów będących przedmiotem praktyk handlowych], 2015 r., s. 6 (https://food.ec.europa.eu/system/files/ro?file=2016-10/aw_eu-strategy_study_dogs-cats-commercial-practices_en.pdf)

Każdego roku do schronisk w całej UE – zarówno państwowych, jak i należących do organizacji non-profit²⁰ – trafia duża liczba kotów i psów. Na przykład w Belgii w 2021 r. przyjęto 7 642 psy i 25 926 kotów²¹, podczas gdy w Hiszpanii roczne liczby są jeszcze wyższe i szacuje się je na 100 000 psów i 30 000 kotów rocznie²². W ramach wspomnianego wyżej skoordynowanego działania UE na rzecz psów i kotów zgłoszono podejrzenia dotyczące nielegalnego handlu psami za pośrednictwem niektórych z tych schronisk, które to wystawiały importowane psy w internecie na sprzedaż, bez niezbędnych zezwoleń i z nieprawidłowymi danymi w świadectwach zdrowia zawartych w paszportach.

Niniejszym rozporządzeniem należy objąć schroniska dla zwierząt, nawet jeśli działają w innym środowisku niż hodowcy komercyjni, oraz nałożyć na nie pewne wymogi, niezależnie od tego, czy schroniska te prowadzą działalność gospodarczą, gdy oddają psy i koty do adopcji lub gdy znajdują im nowy dom, w celu zapewnienia skuteczności przepisów i ich egzekwowalności, w szczególności, aby zapobiegać zakłóceniom rynku przez praktyki, które mogą stanowić nieuczciwą konkurencję lub wprowadzać konsumentów w błąd, oraz aby zapobiegać nielegalnemu handlowi kotami i psami.

Niniejszy wniosek służy rozwiązaniu tych kwestii, dlatego też umieszczono w nim propozycje wspólnych ram o następujących celach:

- zapewnienie minimalnych wspólnych norm dobrostanu zwierząt w odniesieniu do hodowli, utrzymywania i wprowadzania do obrotu psów i kotów hodowanych lub utrzymywanych w zakładach;
- poprawa identyfikowalności psów i kotów wprowadzanych do obrotu lub dostarczanych w Unii, w tym oferowanych do sprzedaży lub adopcji przez internet;
- zapewnienie równych warunków działania podmiotom utrzymującym i wprowadzającym do obrotu psy i koty w całej Unii;
- wspieranie kompetencji opiekunów zwierząt;
- uzupełnienie istniejących przepisów dotyczących przywozu psów i kotów.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek jest zgodny z obowiązującymi przepisami UE dotyczącymi transportu zwierząt i przenośnych chorób zwierząt. Jest on również zgodny z wnioskiem ustawodawczym dotyczącym zmiany rozporządzenia w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu, przyjętym w tym samym dniu co niniejszy wniosek.

Wymóg zatwierdzania zakładów hodowlanych zawarty w niniejszym wniosku opiera się na istniejącym wymogu rejestracji zakładów na mocy Prawa o zdrowiu

²⁰ Magnus, J., [A Starter Guide to Understanding and Working with Animal Shelters for Animal Sanctuaries](#), Open Sanctuary, [Przewodnik dla początkujących azyli dla zwierząt dotyczący zrozumienia i współpracy ze schroniskami dla zwierząt], dostęp w listopadzie 2023 r.

²¹ Rząd Flandrii, Departament Dobrostanu Zwierząt, *Opgevangen dieren in Vlaamse dierenasielen 2021*, 2021 r. [Cijfers opgevangen dieren asielen 2021 - website.xlsx \(vlaanderen.be\)](#)

²² Fatjó, J. i in., „Epidemiology of Dog and Cat Abandonment in Spain (2008–2013)” [Epidemiologia porzucania psów i kotów w Hiszpanii] *Animals*, t. 5, 2, MDPI, s. 426–441, <https://doi.org/10.3390%2Fani5020364>.

zwierząt²³. Państwa członkowskie będą mogły polegać na wykazie zakładów zarejestrowanych zgodnie z Prawem o zdrowiu zwierząt w celu zidentyfikowania tych, które muszą zostać poddane kontroli i zatwierdzone zgodnie z niniejszym wnioskiem.

Podobnie wymogi dotyczące identyfikowalności zawarte w niniejszym wniosku opierają się na wymogach identyfikacji psów i kotów podlegających przemieszczeniom transgranicznym, o których mowa w Prawie o zdrowiu zwierząt; we wniosku rozszerzono wymóg identyfikacji na wszystkie psy i koty wprowadzane do obrotu na rynku unijnym lub dostarczane w Unii oraz dodano wymóg rejestracji tych psów i kotów w krajowych bazach danych.

Prawo o zdrowiu zwierząt i unijne przepisy dotyczące przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych²⁴ obejmują pewne wymogi dotyczące wprowadzania psów i kotów do Unii. W szczególności, zgodnie z normalną zasadą przemieszczania do Unii, psy i koty muszą pochodzić z państwa trzeciego wymienionego przez Unię w oparciu o gwarancje zdrowia zwierząt, a zakład pochodzenia w państwie trzecim musi być zarejestrowany. Niniejszy wniosek opiera się na tych wymogach, a więc zawiera wymóg, aby państwa trzecie zapewniły również gwarancje dotyczące przeprowadzanych przez nie kontroli w zakresie przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt w zakładach określonych w niniejszym wniosku, oraz aby zakłady hodowlane były nie tylko zarejestrowane, ale również zatwierdzone. Jeżeli chodzi o identyfikowalność, przepisy dotyczące zdrowia zwierząt wymagają, aby zarówno w przypadku przemieszczania o charakterze handlowym, jak i niehandlowym psów i kotów wprowadzanych do Unii zwierzęta były identyfikowane za pomocą mikroczipa. Aby zwiększyć skuteczność tych przepisów dotyczących identyfikowalności, w niniejszym wniosku wprowadzono wymóg, aby w przypadku psów i kotów wprowadzanych do Unii właściciel w miejscu przeznaczenia zapewniał ich rejestrację w jednej z baz danych państw członkowskich. Zapewni to więcej narzędzi do kontroli tych zwierząt.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest spójny z polityką Unii w zakresie jednolitego rynku usług cyfrowych. Na przykład przepisy dotyczące usług *online* opracowano w taki sposób, aby były zgodne z aktem o usługach cyfrowych (rozporządzenie (UE) 2022/2065).

Niniejszy wniosek utrzymuje w mocy wyłączenie odpowiedzialności, które ma zastosowanie do platform internetowych na warunkach określonych w art. 6 rozporządzenia (UE) 2022/2065. Ponadto nie nakłada on żadnego ogólnego obowiązku monitorowania przechowywanych informacji ani aktywnego ustalania faktów lub okoliczności wskazujących na nielegalną działalność, co jest zabronione na mocy art. 8 tego samego rozporządzenia. Co więcej, obowiązki określone we wniosku uzupełniają, ale nie zastępują obowiązków ani nie są sprzeczne z obowiązkami, które nałożono na platformy internetowe na mocy aktu o usługach cyfrowych, w tym jeśli chodzi o obowiązki, które umożliwiają konsumentom zawieranie umów na odległość z przedsiębiorcami. W akcie o usługach cyfrowych

²³ Zgodnie z Prawem o zdrowiu zwierząt jedynie schroniska przemieszczające zwierzęta do innych państw członkowskich oraz miejsca gromadzenia zwierząt podlegają wymogowi zatwierdzenia.

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych, Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 1.

wprowadzono wspólny zbiór obowiązków dla przedsiębiorstw internetowych świadczących usługi w UE, w tym platform internetowych pośredniczących w sprzedaży produktów i usług. W akcie o usługach cyfrowych ustanowiono zobowiązania dotyczące „zgodności w fazie projektowania”, które wymagają od platform projektowania i organizowania ich interfejsów internetowych w sposób umożliwiający wyświetlanie określonych informacji (ale tylko w odniesieniu do usługodawców kwalifikujących się jako „przedsiębiorcy”) oraz usuwanie nielegalnych ogłoszeń.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę prawną wniosku stanowią art. 43 ust. 2 i art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ponieważ wniosek dotyczy hodowli i utrzymywania psów i kotów oraz handlu psami i kotami, które są żywymi zwierzętami objętymi załącznikiem I do Traktatu; celem wniosku jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego psów i kotów, na którym brakuje wspólnych wymogów w zakresie dobrostanu zwierząt, zapobieganie zakłóceniom i barierom w handlu tymi zwierzętami wynikającym z rozbieżnych przepisów krajowych dotyczących dobrostanu zwierząt, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu dobrostanu zwierząt i wysokiego poziomu ochrony konsumentów, w tym przed nielegalnym handlem.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Celem niniejszego wniosku jest uregulowanie handlu psami i kotami na rynku wewnętrznym, w tym przywozu z państw trzecich, aby zapewnić racjonalny rozwój sektora i uniknąć barier w handlu oraz zwalczać nielegalny handel kotami i psami, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony dobrostanu zwierząt. Państwa członkowskie nie mogą osiągnąć tych celów samodzielnie, muszą one być realizowane przez całą Unię. Podejmowanie działań wyłącznie przez państwa członkowskie groziłoby dalszą fragmentacją rynku wewnętrznego. Takie różnice w poziomie ochrony dobrostanu zwierząt prawdopodobnie utrzymają się i zostaną zaostrzone w odpowiedzi na żądania obywateli, prowadząc tym samym do podziału rynku wewnętrznego kotów i psów.

Na przykład zakaz stosowania pewnych bolesnych praktyk (przycinanie uszu, obcinanie ogonów) wprowadzony tylko w niektórych państwach członkowskich działa na niekorzyść przedsiębiorców, którzy utrzymują wysoki poziom dobrostanu zwierząt, ponieważ nie mogą czerpać korzyści z inwestycji w przestrzeganie wysokich norm dotyczących dobrostanu podczas handlu transgranicznego. Może to prowadzić do przenoszenia produkcji do państw członkowskich, w których taki zakaz nie obowiązuje.

Działalność schronisk dla zwierząt jest często prowadzona transgranicznie, biorąc pod uwagę dostępność usług *online* w zakresie oferowania zwierząt w takich sytuacjach. Niektóre schroniska dla zwierząt mogą również oferować koty i psy na sprzedaż. Biorąc pod uwagę, że schroniska dostarczają na rynek liczbę zwierząt, którą można uznać za znaczną, istnieje potrzeba objęcia ich zakresem niniejszego rozporządzenia, niezależnie od tego, czy prowadzoną działalność można uznać za działalność gospodarczą, ponieważ zwracane są przynajmniej uzasadnione koszty. W związku z tym schroniska dla zwierząt powinny być objęte zakresem niniejszego rozporządzenia i podlegać niektórym wymogom określonym w niniejszym

rozporządzeniu, dotyczącym pięciu dziedzin dobrostanu zwierząt, kompetencji opiekunów zwierząt, wizyt lekarzy weterynarii oraz identyfikacji i rejestracji zwierząt.

Identyfikowalność psów i kotów jest niezbędna do zwalczania nielegalnego handlu tymi zwierzętami. Obecnie trudno jest zapewnić identyfikowalność psów i kotów dostarczanych na rynek unijny. W związku z tym, że psy i koty mogą być przedmiotem handlu transgranicznego w Unii, a istniejące krajowe bazy danych nie są interoperacyjne, inicjatywy podejmowane na szczeblu krajowym przez poszczególne państwa członkowskie nie mogą zaradzić istniejącym lukom i konieczna jest interwencja na szczeblu unijnym. Aby przepisy dotyczące identyfikowalności były skuteczne, powinny mieć zastosowanie do wszystkich psów dostarczanych w Unii, niezależnie od ich przeznaczenia.

- **Proporcjonalność**

W niniejszym wniosku ustanowiono minimalne wymogi dotyczące dobrostanu zwierząt w odniesieniu do hodowli, utrzymywania i wprowadzania psów i kotów do obrotu w Unii. Przepisy te są niezbędne do ochrony funkcjonowania rynku wewnętrznego i nie wykraczają poza to, co jest konieczne do tego celu.

W szczególności, aby zapewnić proporcjonalność, przepisy niniejszego wniosku dotyczące hodowli i utrzymywania w zakładach nie mają zastosowania do bardzo małych zakładów. Hodowcy posiadający mniej niż określoną liczbę miotów rocznie nie podlegają przepisom dotyczącym sposobu hodowli i utrzymywania psów i kotów, a jedynie są zobowiązani do identyfikacji i rejestracji psów lub kotów przed wprowadzeniem ich do obrotu w Unii. Podobne podejście stosuje się w przypadku schronisk i sklepów zoologicznych utrzymujących niewielką liczbę psów lub kotów; w takich przypadkach wymaga się jedynie identyfikacji i rejestracji psów lub kotów przed dostarczeniem ich w Unii. Biorąc pod uwagę, że schroniska zasadniczo nie działają w celach zarobkowych, szereg przepisów obowiązujących w odniesieniu do zakładów hodowlanych i sklepów zoologicznych nie jest wymaganych w przypadku schronisk – np. szczegółowe wymogi dotyczące pomieszczeń dla zwierząt (temperatura, przydział przestrzeni, oświetlenie) – w celu zapewnienia proporcjonalności przepisów unijnych w odniesieniu do schronisk.

Ponadto, chociaż osoby fizyczne i prawne dostarczające psy lub koty w Unii są zobowiązane do zapewnienia mikroczipowania i rejestracji zwierząt, jest to konieczne do zapewnienia skuteczności niniejszego rozporządzenia pod względem realizacji określonych w nim celów, w szczególności w zwalczaniu nielegalnego handlu, i jest proporcjonalne, biorąc pod uwagę ograniczony wpływ tego wymogu na osoby fizyczne dostarczające psy lub koty na rynek unijny (zob. sekcja „Ocena skutków” poniżej). Wniosek nie nakłada takiego obowiązku na osoby fizyczne okazjonalnie dostarczające psy lub koty na rynek unijny w sposób inny niż za pośrednictwem usług *online*.

Wniosek ten umożliwi państwom członkowskim utrzymanie lub przyjęcie bardziej rygorystycznych przepisów krajowych dotyczących warunków utrzymywania, okaleczania, urozmaicania warunków bytowania, programów selekcji i hodowli, o ile nie zakazują one lub nie utrudniają wprowadzania do obrotu na swoim terytorium psów i kotów utrzymywanych w innym państwie członkowskim na podstawie, że dane psy i koty nie były utrzymywane zgodnie z tymi bardziej rygorystycznymi przepisami krajowymi.

- **Wybór instrumentu**

Proponowany instrument: rozporządzenie.

Uregulowanie hodowli, utrzymywania i wprowadzania do obrotu psów i kotów, a także identyfikowalności psów i kotów wprowadzanych do obrotu i dostarczanych, wymaga działań technicznych i przepisów, które powinny być precyzyjne, aby zapewnić podmiotom równe szanse na rynku wewnętrznym. Wymagany poziom precyzji i harmonizacji można lepiej osiągnąć za pomocą bezpośrednio wiążącego rozporządzenia, a nie dyrektyw.

3. **WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW**

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy, ponieważ obecnie nie istnieją żadne przepisy dotyczące dobrostanu psów i kotów.

W ocenie adekwatności przepisów UE dotyczących dobrostanu zwierząt omówiono tę lukę w obowiązujących przepisach w odniesieniu do ochrony psów i kotów wprowadzanych na rynek unijny. W konsultacjach publicznych przeprowadzonych na poparcie oceny adekwatności zdecydowana większość respondentów uznała, że brakuje wymogów dotyczących dobrostanu zwierząt w odniesieniu do konkretnych gatunków tj. kotów (79 %, 47 064 z 59 286) i psów (80 %, 47 272 z 59 286). Znalazło to również odzwierciedlenie w rozmowach z zainteresowanymi stronami. Np. jedna z organizacji zawodowych (reprezentująca lekarzy weterynarii) stwierdziła, że zwierzęta domowe są niezwykle ważne dla konsumentów i że istnieje wiele problemów związanych z ich dobrostanem.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Konsultacje z zainteresowanymi stronami odbyły się w ramach działań dobrowolnej inicjatywy na rzecz dobrostanu psów i kotów²⁵, a także serii dwustronnych spotkań z organizacjami hodowców psów, producentami karmy dla zwierząt domowych, podmiotami oferującymi usługi *online*, przemysłem farmaceutycznym i organizacjami zajmującymi się dobrostanem zwierząt.

Zainteresowane strony zgodziły się co do stwierdzonych problemów (brak równych warunków działania, oszukańcze praktyki szkodliwe dla konsumentów i zwierząt, rola usług *online* i mediów społecznościowych) oraz co do potrzeby ustanowienia przez UE zbioru wspólnych zasad regulujących ten rynek. W szczególności platformy internetowe poparły zharmonizowany system dotyczący zwierząt domowych na poziomie UE i uznały, że powinna to być szansa na zwiększenie zaufania i wiarygodności internetowych kanałów sprzedaży.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności przyjął sprawozdanie dotyczące pomocy naukowo-technicznej w zakresie aspektów dobrostanu związanych z hodowlą, karmieniem, pomieszczeniami dla zwierząt i zdrowiem kotów i psów

²⁵ https://food.ec.europa.eu/animals/animal-welfare/eu-platform-animal-welfare/platform-conclusions_en#pets

w zakładach hodowlanych²⁶. Sprawozdanie EFSA zawiera zalecenia dotyczące rodzaju pomieszczeń dla zwierząt i aktywności, temperatury i oświetlenia w pomieszczeniach dla zwierząt, zdrowia i bolesnych zabiegów chirurgicznych.

Komisja wzięła również pod uwagę wnioski z dobrowolnych inicjatyw Platformy UE ds. Dobrostanu Zwierząt w zakresie dobrostanu zwierząt domowych (psów i kotów) będących przedmiotem handlu. Wnioski te obejmują szereg wytycznych dotyczących odpowiedzialnej hodowli psów, hodowli kotów, przemieszczania o charakterze handlowym psów i kotów, socjalizacji szceniąt i kociąt, platform internetowych sprzedających psy, a także wytyczne skierowane do nabywców psów. Zarówno opinia EFSA, jak i wnioski Platformy UE ds. Dobrostanu Zwierząt są publicznie dostępne w internecie. Komisja uwzględniła również dwa sprawozdania sporządzone w tym celu w ramach tej dobrowolnej inicjatywy: sprawozdanie w sprawie zaleceń dotyczących ewentualnych elementów prawodawstwa UE w zakresie wprowadzania do obrotu i sprzedaży psów i kotów²⁷ oraz sprawozdanie w sprawie zaleceń dotyczących ewentualnych elementów prawodawstwa UE w zakresie hodowli psów i kotów²⁸.

- **Ocena skutków**

Analiza i wszystkie dowody potwierdzające zostaną przedstawione w dokumencie roboczym służb Komisji opublikowanym najpóźniej w terminie trzech miesięcy od publikacji wniosku.

Dostępne dowody dotyczące skutków można podsumować w następujący sposób:

Szacuje się, że wniosek będzie dotyczył około 24 000 do 30 000 komercyjnych hodowców psów i od 8 000 do 10 000 komercyjnych hodowców kotów²⁹, z czego 20 % to komercyjni hodowcy zwierząt rasowych³⁰. Szacuje się, że około 4,4 mln szceniąt i 1 mln kociąt z rocznej produkcji psów i kotów w UE jest produkowanych przez komercyjnych hodowców zwierząt nierasowych (co odpowiada około 50 % psów i kotów urodzonych i hodowanych w UE każdego roku).

Wymogi dotyczące pomieszczeń dla zwierząt

Dobrostan psów i kotów hodowanych w UE poprawiłby się dzięki nowym wymogom, które zapewniłyby im większą swobodę ruchu w środowisku bez klatek, ze strefami komfortu termicznego, w których mogą zaspokajać swoje potrzeby fizjologiczne, a także z większą przestrzenią do aktywności fizycznej i urozmaiconym środowiskiem dzięki dostępowi na zewnątrz/do wewnątrz³¹.

²⁶ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), 2023 r., „Scientific and technical assistance on welfare aspects related to housing and health of cats and dogs in commercial breeding establishments” [Pomoc naukowo-techniczna w zakresie aspektów dobrostanu związanych z warunkami utrzymywania i zdrowiem kotów i psów w komercyjnych zakładach hodowlanych]. Dziennik EFSA, 21(9), s. 1–105. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2023.8213>

²⁷ https://food.ec.europa.eu/system/files/2023-07/aw_platform_plat-conc_recom_dog-cat_sales.pdf

²⁸ https://food.ec.europa.eu/system/files/2023-07/aw_platform_plat-conc_recom_dog-cat_breeding.pdf

²⁹ Konsultacje zainteresowanych stron z przedstawicielami hodowców zwierząt rasowych, stowarzyszeniami i organizacjami pozarządowymi w sprawie ochrony dobrostanu zwierząt.

³⁰ IBF International Consulting, „Study on the welfare of dogs and cats involved in commercial practices” [Badanie na temat dobrostanu psów i kotów będących przedmiotem praktyk handlowych], sprawozdanie końcowe, SANCO, Komisja Europejska, 2015 r.

³¹ Konsultacje z zainteresowanymi stronami.

Oczekuje się, że komercyjni hodowcy psów i kotów rasowych nie będą ponosić żadnych dodatkowych kosztów, ponieważ zazwyczaj przestrzegają już takich samych lub bardziej rygorystycznych wymogów w zakresie dobrostanu, jak te nałożone przez organizacje hodowców zwierząt rasowych, których są członkami³².

Przyczyny przyjmowania psów i kotów do schronisk są różne, ale obejmują zbłąkane i porzucone zwierzęta, zwierzęta oddane przez właścicieli, zwrócone adoptowane zwierzęta oraz urodzone w schronisku kocięta i szczenięta³³. Liczba zwierząt zbłąkanych i zwierząt w schroniskach jest szczególnie wysoka w państwach Europy Południowej i Wschodniej³⁴. Obecnie brakuje europejskich przepisów dotyczących schronisk dla zwierząt i pomimo tego, że wiele państw członkowskich wprowadziło pewne środki krajowe, warunki dobrostanu zwierząt w wielu europejskich schroniskach są alarmujące³⁵. Duże ryzyko wystąpienia złych warunków dobrostanu zwierząt stwarza zwłaszcza przepełnienie³⁶.

Wymogi dotyczące hodowli

Wprowadzenie minimalnego wieku rozrodczego dla suk i kotek, ograniczenie rytmu rozrodczego oraz wymóg monitorowania zdrowia i dobrostanu suk i kotek powyżej pewnego wieku pozwoliłyby na poszanowanie fizycznej i fizjologicznej dojrzałości zwierząt, poprawiając tym samym ich dobrostan^{37,38}. Niektóre państwa członkowskie mają już ramy prawne, które określają minimalny/maksymalny wiek rozrodczy. Inne nie wprowadziły takich wymogów³⁹. Wniosek przyczyniłby się zatem do stworzenia bardziej wyrównanych warunków działania dla wszystkich rodzajów hodowców. Zakłóceń w cyklach produkcyjnych będzie można uniknąć dzięki odpowiedniemu okresowi przejściowemu, który zapewni podmiotom czas na dostosowanie się do nowych przepisów, a tym samym pozwoli uniknąć zakłóceń w dostarczaniu psów i kotów do konsumentów.

Zatwierdzanie zakładów hodowlanych

-
- ³² Konsultacje zainteresowanych stron z przedstawicielami hodowców psów/kotów rasowych.
- ³³ Van der Leij, W. J. L. i in., „Quantification of a shelter cat population: trends in intake, length of stay and outcome data of cats in seven Dutch shelters between 2006 and 2021” [Kwantyfikacja populacji kotów w schronisku: tendencje w przyjmowaniu, długości pobytu i wynikach leczenia kotów w siedmiu niderlandzkich schroniskach w latach 2006–2021], *PLOS ONE*, t. 18, 5, PLOS ONE, 2023, <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0285938>.
- ³⁴ Veto Tierschutz, *Wo wir helfen.*, dostęp w listopadzie 2023 r.
- ³⁵ Veto Tierschutz, *Wo wir helfen.*, dostęp w listopadzie 2023 r.
- ³⁶ McCobb, E. i Dowling-Guyer, S., „Welfare assessments for long-term housing in animal shelters”, [Ocena dobrostanu w przypadku długoterminowego utrzymywania zwierząt w schroniskach], *Veterinary record*, t. 178, 1, s. 17–18, <https://doi.org/10.1136/vr.h6936>.
- ³⁷ Dobrowolna inicjatywa w zakresie zdrowia i dobrostanu zwierząt domowych (psów i kotów) będących przedmiotem handlu, *Dobrostan zwierząt domowych będących przedmiotem handlu, wytyczne dotyczące odpowiedzialnej hodowli psów*, DOC/2020/11972 Rev1, 2020 r.
- ³⁸ Dobrowolna inicjatywa w zakresie zdrowia i dobrostanu zwierząt domowych (psów i kotów) będących przedmiotem handlu, *Dobrostan zwierząt domowych będących przedmiotem handlu, wytyczne dotyczące odpowiedzialnej hodowli kotów*, DOC/2020/11982 Rev1, 2020 r.
- ³⁹ EU Dog & Cat Alliance, *The welfare of dogs and cats involved in commercial practices: a review of the legislation across EU countries* [Dobrostan psów i kotów będących przedmiotem praktyk handlowych: przegląd przepisów w państwach UE]; EU Dog & Cat Alliance, *National Legislation – EU Dog & Cat Alliance (dogandcatwelfare.eu)* [Przepisy krajowe – EU Dog & Cat Alliance].

Zakłady hodowlane muszą być już zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/429 („Prawo o zdrowiu zwierząt”)⁴⁰. Rejestracja odbywa się jednak bez kontroli przeprowadzanej przez właściwy organ w celu sprawdzenia, czy zakład przestrzega przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt. Ponadto niektóre państwa członkowskie (takie jak Austria, Belgia, Francja, Niemcy i Portugalia) posiadają przepisy krajowe regulujące działalność zakładów hodowlanych. Niektóre państwa członkowskie zatwierdzają zakłady hodowlane w oparciu o kryteria związane z dobrostanem zwierząt, jednak nie wszystkie, zaś te państwa, w których obowiązują takie wymogi, stosują różne progi, od których można uznać zakłady hodowlane za profesjonalne zakłady podlegające wymogom zatwierdzenia, co zwiększa nierówne warunki działania w odniesieniu do sektora⁴¹.

Obowiązujący wymóg rejestracji zakładów hodowlanych umożliwi właściwym organom korzystanie z istniejących rejestrów i ułatwi identyfikację zakładów, które wymagają zatwierdzenia. W przypadku hodowców zwierząt rasowych zatwierdzenie byłoby prawdopodobnie łatwe do uzyskania (ponieważ zazwyczaj przestrzegają oni już wyższych wymogów dotyczących dobrostanu zwierząt).

Identyfikacja i rejestracja psów i kotów oraz krajowe bazy danych

Obowiązkowa identyfikacja (za pomocą transponderów odczytywanych elektronicznie) i rejestracja w krajowej bazie danych wszystkich psów i kotów przed wprowadzeniem ich do obrotu lub dostarczeniem poprawiłaby identyfikowalność psów i kotów (w szczególności w połączeniu ze szczególnymi przypadkami, w których psy lub koty są sprzedawane lub adoptowane za pośrednictwem platform internetowych⁴²). W rezultacie właściwe organy będą w stanie lepiej kontrolować tożsamość i pochodzenie psów i kotów będących przedmiotem handlu i obrotu na rynku wewnętrznym, co zniechęci do oszustw, a tym samym pozwoli lepiej kontrolować warunki dobrostanu zwierząt w zakładzie pochodzenia.

W 24 państwach członkowskich taka rejestracja psów jest już obowiązkowa. W dwóch z trzech pozostałych państw członkowskich rejestracja jest regulowana w kilku ich regionach, podczas gdy tylko jedno państwo członkowskie w ogóle nie ma takich wymogów. W związku z tym koszt tego środka byłby w praktyce ograniczony (choć nieco mniej ograniczony w przypadku kotów, których identyfikacja i rejestracja jest obowiązkowa tylko w siedmiu państwach członkowskich)⁴³.

Środek ten nie będzie miał wpływu na hodowców szczeniąt i kociąt rasowych, ponieważ hodowcy ci należą do stowarzyszeń, które stosują podobne wymogi w zakresie identyfikacji i rejestracji⁴⁴. W przypadku innych podmiotów wprowadzających psy i koty na rynek unijny wniosek miałby ograniczony wpływ

⁴⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1).

⁴¹ EU Dog & Cat Alliance, [National Legislation – EU Dog & Cat Alliance \(dogandcatwelfare.eu\)](https://www.dogandcatwelfare.eu) [Przepisy krajowe – EU Dog & Cat Alliance].

⁴² Eurogrupa na rzecz Zwierząt, *The illegal pet trade: game over* [Koniec nielegalnego handlu zwierzętami domowymi], 2020, rozdział 3.

⁴³ EU Dog & Cat Alliance, *National Legislation* [Przepisy krajowe].

⁴⁴ Zob. np. Fédération Internationale Féline, *FIFe Breeding & Registration Rules* [Przepisy dotyczące hodowli i rejestracji], 2023 lub Fédération Cynologique Internationale, *International Breeding Rules of the FCI* [Międzynarodowe przepisy hodowlane FCI].

gospodarzy: szacuje się, że koszt wszczepienia transpondera i rejestracji przez lekarza weterynarii dla podmiotu lub dostawcy wynosi około 50 EUR (istnieją tu jednak rozbieżności między państwami członkowskimi)⁴⁵. W państwach członkowskich, w których rejestracja psów (24) i kotów (7) jest już obowiązkowa⁴⁶, nie będzie się ponosić żadnych dodatkowych kosztów.

Wymóg zapewnienia interoperacyjności krajowych baz danych będzie miał wpływ na wszystkie państwa członkowskie. Ma to kluczowe znaczenie dla zapewnienia właściwej identyfikowalności i pełnej funkcjonalności systemów weryfikacji. Doświadczenia niektórych państw członkowskich i państw trzecich pokazują, że interoperacyjność można osiągnąć poprzez opracowanie interfejsów programowania aplikacyjnego. Przewidziano okres przejściowy, aby państwa członkowskie mogły dokonać tych dostosowań. Obecnie prywatna inicjatywa o nazwie Europetnet łączy już krajowe i regionalne bazy danych prowadzonych w 17 państwach członkowskich (choć na zasadzie dobrowolności)⁴⁷. Wpływ takiego wymogu byłby więc stosunkowo ograniczony.

Sprzedaż przez internet

Szacuje się, że około 60 % właścicieli psów i kotów kupuje swoje zwierzęta przez internet. Dotyczy to około 4,8 mln psów i 1,2 mln kotów⁴⁸. W całej UE istnieje co najmniej 75 platform internetowych, które pośredniczą w sprzedaży lub oddawaniu psów i kotów⁴⁹. Oferowanie psów w internecie jest obecnie regulowane w ośmiu państwach członkowskich, a oferowanie kotów jest obecnie regulowane w co najmniej siedmiu państwach członkowskich⁵⁰. Istnieje szereg rozbieżności między tymi krajowymi podejściami regulacyjnymi. Na przykład w Austrii tylko zarejestrowani hodowcy mogą zamieszczać oferty w internecie. W Brukseli i we Flandrii oferty internetowe muszą zawierać numer zatwierdzenia hodowców psów lub kotów, jeśli ogłoszeniodawca jest kierownikiem zatwierdzonego zakładu (hodowcy/sprzedawcy/ schroniska). Numer mikroczipa musi znajdować się wśród informacji podanych w ofercie.

Wniosek umożliwiłby nabywcom psów i kotów weryfikację autentyczności identyfikacji i rejestracji psów i kotów za pośrednictwem strony internetowej połączonej z krajowymi bazami danych. Platformy internetowe będą musiały dostosować swój interfejs w taki sposób, aby dostawcy dostarczali nabywcom niezbędnych informacji do korzystania ze strony internetowej w celu weryfikacji autentyczności identyfikacji i rejestracji psów i kotów.

W oparciu o prywatne inicjatywy opracowano systemy, które są już dobrowolnie wykorzystywane przez niektóre platformy internetowe i dzięki którym weryfikacja autentyczności identyfikacji i rejestracji psów i kotów odbywa się przed opublikowaniem ogłoszenia na platformie internetowej. Ponadto niektóre państwa członkowskie zaczęły wymagać stosowania takich systemów weryfikacji. We Francji

⁴⁵ Na podstawie porównania kosztów w różnych państwach członkowskich i Europetnet, [Microchipping](#) [Mikroczipowanie].

⁴⁶ EU Dog & Cat Alliance, *National Legislation* [Przepisy krajowe].

⁴⁷ Europetnet, [Member organizations](#) [Organizacje członkowskie].

⁴⁸ Szacunki na podstawie danych EU Dog & Cat Alliance i Blue Cross, *Online pet sales in the EU. What's the cost?* [Internetowa sprzedaż zwierząt domowych w UE. Ile wynoszą koszty?].

⁴⁹ EU Dog & Cat Alliance i Blue Cross, *Online pet sales in the EU. What's the cost?* [Internetowa sprzedaż zwierząt domowych w UE. Ile wynoszą koszty?].

⁵⁰ EU Dog & Cat Alliance, *National Legislation* [Przepisy krajowe].

od 1 lipca 2023 r. przed publikacją ofert sprzedaży psów lub kotów platformy muszą sprawdzać, czy takie oferty zawierają wszystkie obowiązkowe informacje (w tym tożsamość hodowcy i identyfikację zwierzęcia); informacje te mają być weryfikowane w sposób zautomatyzowany w krajowej bazie danych. Pod zakończeniu tego procesu opublikowana oferta zawiera adnotację „oferta zweryfikowana”. W Niemczech w 2021 r. rząd ogłosił zamiar opracowania podobnych wymogów w celu wprowadzenia obowiązkowej weryfikacji tożsamości w internetowym handlu zwierzętami domowymi.

Taki system znacznie poprawiłby identyfikowalność – umożliwiając sprzedawcom, platformom internetowym, nabywcom i właściwym organom łatwe sprawdzenie identyfikacji i rejestracji psa lub kota.

Wprowadzanie do Unii

Każdego roku do Unii przywożonych jest kilka tysięcy psów i kotów. Oprócz legalnego przywozu, w ostatnich latach nasilił się nielegalny handel spoza UE, przy czym 45 % przypadków nieprzestrzegania przepisów i podejrzeń o oszustwa wykrytych w UE lub na jej granicach podczas skoordynowanego działania UE dotyczyło psów i kotów pochodzących bezpośrednio z państw trzecich, takich jak Serbia, Białoruś, Rosja i Turcja⁵¹. Obecne przepisy UE dotyczące przemieszczania psów i kotów, takie jak przepisy rozporządzenia 576/2013 i Prawa o zdrowiu zwierząt, wymagają uzupełnienia o dodatkowe narzędzia w celu ograniczenia możliwości prowadzenia takiego nielegalnego handlu.

Niektóre państwa członkowskie, które są punktami wprowadzania psów i kotów do Unii, takie jak Łotwa, odnotowały powtarzające się przypadki nieprzestrzegania przepisów i przypadki podejrzenia oszustw związanych z przesyłkami oraz niewłaściwego wykorzystywania dokumentów dotyczących przemieszczania o charakterze niehandlowym do celów handlowych, a także wzrost liczby psów i kotów wprowadzanych z Rosji i Białorusi. W rezultacie niektóre z tych państw członkowskich rozważają wprowadzenie środków krajowych – np. Łotwa wprowadziła dodatkowe środki kontroli przy przywozie. Jeżeli jednak nie zostaną podjęte żadne działania na szczeblu UE, prawdopodobnie doprowadzi to do tego, że zwierzęta będą wprowadzane na teren Unii przez inne państwa członkowskie.

Ponadto istnieją mocne dowody na bardzo wysoki poziom obaw obywateli Unii dotyczących dobrostanu, w tym zdrowia, psów i kotów hodowanych i utrzymywanych w zakładach oraz dostarczanych na rynek unijny. Świadczy o tym wspomniane wyżej badanie Eurobarometr dotyczące dobrostanu zwierząt i rezolucja Parlamentu Europejskiego, a także w bardzo duża liczba petycji, pytań poselskich, skarg i listów na ten temat otrzymanych przez Komisję Europejską od osób prywatnych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i parlamentarzystów. Można to również zilustrować liczbą podpisów otrzymanych w ramach kampanii organizowanych przez organizacje pozarządowe zajmujące się dobrostanem zwierząt w niektórych państwach członkowskich.

Wprowadzenie wymogów w zakresie dobrostanu zwierząt w odniesieniu do zakładów hodowlanych, sklepów zoologicznych i schronisk w UE, bez

⁵¹ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności, *Illegal trade of cats & dogs, EU enforcement action* [Nielegalny handel kotami i psami, działania UE w zakresie egzekwowania prawa], 2023 r., doi:10.2875/236344..

wprowadzenia równoważnych wymogów w odniesieniu do przywozu psów i kotów z państw trzecich, doprowadziłoby do wzrostu takiego przywozu z zakładów w państwach trzecich stosujących niskie standardy w zakresie dobrostanu. Wynikałoby to z atrakcyjnych cen i braku informacji od konsumentów unijnych na temat warunków dobrostanu w zakładzie pochodzenia. W związku z tym cel strategiczny określony w niniejszym wniosku dotyczący dobrostanu zwierząt nie zostałby właściwie osiągnięty, a obawy obywateli Unii nie zostałyby uwzględnione.

Ponadto środki przewidziane jako wymagane również w przypadku przywozu psów i kotów (wizyty weterynaryjne w zakładach, zakłady spełniające wymogi dotyczące karmienia, pomieszczeń dla zwierząt, zdrowia, potrzeb behawioralnych i okaleczania) są niezbędne do ochrony zdrowia psów i kotów, a także zdrowia publicznego.

Nieoptymalne warunki hodowli kotów i psów w intensywnych komercyjnych zakładach hodowlanych (tzw. pseudohodowle) prowadzą do nadmiernego wykorzystywania samic do rozrodu. Bardzo często prowadzi to do wyczerpania, kacheksji i podatności na choroby zakaźne, a także do skrócenia żywotności.

Brak identyfikowalności i odpowiednich szczepień stanowi poważne ryzyko przenoszenia chorób odzwierzęcych, takich jak zakażenie wirusem wścieklizny i bąblowica, a tym samym zagrożenie dla zdrowia publicznego w Unii. Złe warunki żywienia i utrzymywania, w tym niski poziom higieny, a także stosowanie bolesnych praktyk, takich jak okaleczanie, osłabiają układ odpornościowy zwierząt i są związane ze zwiększonym stosowaniem środków przeciwdrobnoustrojowych, co ma wpływ na rozwój u ludzi zakażeń wywołanych drobnoustrojami opornymi na antybiotyki. Niewystarczające zaspokojenie potrzeb behawioralnych zwierząt i brak właściwej socjalizacji szceniąt i kociąt powodują problemy behawioralne u szceniąt i kociąt, które w późniejszym okresie życia mogą powodować poważne problemy, jeśli chodzi o bezpieczeństwo publiczne, ze względu na rozwój agresywnych zachowań.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Wniosek wyłącza drobnych hodowców psów i kotów oraz małe sklepy zoologiczne i małe schroniska z wymogów mających zastosowanie do zakładów, ponieważ takie przepisy byłyby nieproporcjonalne. Ponadto wniosek oparto na narzędziach cyfrowych (w szczególności interoperacyjności krajowych baz danych dotyczących psów i kotów), aby osiągnąć cel strategiczny polegający na ograniczeniu oszustw.

- **Prawa podstawowe**

Uprawnienia Komisji do przyjmowania aktów wykonawczych dotyczących wymogów technicznych w odniesieniu do krajowych baz danych dotyczących psów i kotów oraz systemu weryfikacji platform internetowych obejmują obowiązki Komisji w zakresie określenia w tych aktach wykonawczych przepisów dotyczących ochrony danych zgodnie z ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wpływ na budżet Unii jest szczegółowo opisany w ocenie skutków finansowych i można go podsumować w następujący sposób:

Na podstawie wniosku wymagane będą dodatkowe zasoby ludzkie do zarządzania wdrażaniem przepisów i opracowania interoperacyjnych baz danych na potrzeby identyfikacji i rejestracji psów i kotów (3 EPC).

Jednocześnie szacuje się, że potrzebny będzie budżet operacyjny w wysokości 1,5 mln EUR na opracowanie i początkową obsługę systemu weryfikacji autentyczności wspomnianej identyfikacji i rejestracji ogłoszeń na platformach internetowych oraz na zapewnienie interoperacyjności krajowych baz danych, a następnie 300 000 EUR rocznie na utrzymanie i obsługę tych rozwiązań.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

W niniejszym wniosku wprowadzono wykaz wskaźników dotyczących polityki, które mogą zostać poddane przeglądowi i uzupełnione, oraz wymóg, aby państwa członkowskie regularnie składały Komisji sprawozdania na ich temat, ponieważ jest to niezbędne do monitorowania i oceny skuteczności wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Na tej podstawie Komisja opublikuje regularnie aktualizowany zbiór wskaźników zawierający dane dotyczące dobrostanu psów i kotów wprowadzanych do obrotu w Unii.

Aby móc zebrać solidne dowody po 7-letnich okresach przejściowych, sprawozdanie oceniające powinno zostać przedstawione 15 lat po wejściu w życie.

• **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

• **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Rozdział I – Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Rozdział ten obejmuje hodowlę i utrzymywanie psów i kotów w zakładach (w tym sklepach zoologicznych i schroniskach dla zwierząt) oraz ich wprowadzanie do obrotu lub nieodpłatne oferowanie do adopcji. Wniosek obejmuje również identyfikowalność psów i kotów wprowadzanych do obrotu na rynku unijnym lub dostarczanych w Unii. Nie obejmuje natomiast psów i kotów utrzymywanych do celów naukowych.

Rozdział II – Obowiązki podmiotów prowadzących zakłady

Ten rozdział nie ma zastosowania do małych zakładów.

Wprowadzono w nim zasady dotyczące dobrostanu zwierząt oparte na koncepcji „pięciu dziedzin”, tj. potrzeb zwierząt w zakresie żywienia, środowiska, zdrowia, zachowania i stanu psychicznego.

W rozdziale tym również zobowiązano podmioty do zgłaszania swojej działalności właściwym organom, a także do informowania klientów o odpowiedzialności związanej z posiadaniem zwierząt.

W rozdziale tym określono wymogi dotyczące kompetencji opiekunów zwierząt i nałożono na zakłady obowiązek wizyt weterynaryjnych.

W rozdziale tym zdefiniowano następnie wymogi techniczne dotyczące karmienia i pojenia, pomieszczeń dla zwierząt, zdrowia, potrzeb behawioralnych i bolesnych praktyk, których to wymogów muszą przestrzegać zakłady hodowlane, sklepy zoologiczne i schroniska (choć niektóre przepisy nie obowiązują schronisk).

Ponadto w rozdziale tym zawarto wymóg, aby zakłady hodowlane były zatwierdzone przez właściwe organy. Przepisy dotyczące pomieszczeń dla zwierząt, zdrowia i zatwierdzania zakładów hodowlanych mają odroczony okres stosowania wynoszący 5 lat.

Rozdział III – Identyfikacja i rejestracja psów i kotów

Rozdział ten nakłada na zakłady utrzymujące psy i koty oraz na dostawców psów i kotów w Unii obowiązek identyfikowania danych zwierząt za pomocą mikroczipów i rejestrowania ich w bazie danych.

Wymaga się w nim również, aby dostawcy psów lub kotów przedstawiali dowody identyfikacji i rejestracji. Ponadto platformy internetowe, na których oferowane są psy lub koty, są zobowiązane do umożliwienia dostawcom przedstawienia dowodu identyfikacji i rejestracji psów lub kotów oferowanych na tych platformach. Komisja jest zobowiązana zapewnić opracowanie publicznie dostępnego i bezpłatnego systemu umożliwiającego weryfikację autentyczności identyfikacji i rejestracji psa lub kota.

Rozdział IV – Właściwe organy

W rozdziale tym nakłada się na właściwe organy obowiązek oferowania szkoleń dla opiekunów zwierząt w zakresie dobrostanu zwierząt oraz zatwierdzania programów szkoleniowych dotyczących dobrostanu zwierząt.

Rozdział ten nakłada na państwa członkowskie obowiązek utworzenia bazy danych psów i kotów identyfikowanych za pomocą mikroczipów.

W rozdziale tym określono również obowiązek spoczywający na właściwych organach polegający na gromadzeniu, analizowaniu i publikowaniu danych dotyczących dobrostanu zwierząt oraz zgłaszaniu ich Komisji co 3 lata.

Rozdział V – Wprowadzanie psów i kotów do Unii

Ten rozdział zawiera przepisy dotyczące wprowadzania do Unii psów i kotów hodowanych i utrzymywanych zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym wniosku lub warunkami równoważnymi.

Rozdział VI – Przepisy proceduralne

Rozdział ten zawiera przepisy dotyczące uprawnień Komisji do uzupełniania i zmiany innych niż istotne elementów załączników do rozporządzenia w drodze aktów delegowanych, w celu uwzględnienia nowych dowodów naukowych lub postępu technicznego w zakresie dobrostanu zwierząt.

Rozdział VII – Pozostałe przepisy

Rozdział ten zawiera przepisy dotyczące bardziej rygorystycznych środków krajowych. Państwa członkowskie mogą utrzymać takie przepisy, które mają zastosowanie w momencie wejścia w życie rozporządzenia. Ponadto państwa członkowskie mogą przyjmować nowe prawodawstwo, które ustanawia bardziej rygorystyczne przepisy krajowe w odniesieniu do warunków utrzymywania, urozmaicania warunków bytowania, okaleczania i strategii hodowli, pod warunkiem że są one zgodne z odpowiednimi przepisami Unii i nie ograniczają swobodnego przepływu i wprowadzania do obrotu produktów niespełniających bardziej rygorystycznych wymogów krajowych.

Rozdział ten nakłada również na Komisję obowiązek publikowania co 5 lat sprawozdania z monitorowania dobrostanu psów i kotów wprowadzanych do obrotu. W rozdziale tym zobowiązano państwa członkowskie do wprowadzenia skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających kar oraz powiadamiania o nich Komisji.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie dobrostanu psów i kotów oraz ich identyfikowalności**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 i art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Żywe zwierzęta, w tym koty i psy, są objęte załącznikiem I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i stanowią część wspólnej polityki rolnej Unii. W Unii istnieje rynek tych zwierząt, w tym znaczący handel transgraniczny. Wiele państw członkowskich jest sygnatariuszami Europejskiej konwencji o ochronie zwierząt domowych. Istnieje wiele dowodów na nieoptymalne funkcjonowanie rynku wewnętrznego psów i kotów w Unii, a także na nielegalny handel tymi zwierzętami w Unii i ich przywóz do Unii. W związku z tym należy ustanowić minimalne wymagania dotyczące dobrostanu psów i kotów hodowanych i utrzymywanych w zakładach, a także zaostrzyć wymagania dotyczące identyfikowalności psów i kotów dostarczanych w Unii.
- (2) Brak unijnych przepisów dotyczących dobrostanu w zakresie hodowli, utrzymywania i wprowadzania do obrotu psów i kotów, a także rozbieżne przepisy krajowe, o ile takowe istnieją, bardzo często prowadzą do tego, że zwierzęta te rodzą się, są hodowane i sprzedawane lub nieodpłatnie adoptowane w okolicznościach szkodliwych dla ich dobrostanu. Komerccyjni hodowcy psów i kotów w poszczególnych państwach członkowskich nie konkurują na równych zasadach, ponieważ warunki dobrostanu zwierząt są jednym z głównych elementów konkurencyjności tych podmiotów i znacznie różnią się między państwami członkowskimi. W konsekwencji konkurencja jest zakłócona, zwłaszcza w przypadku hodowców i posiadaczy zwierząt o wysokich standardach, którzy nie są w stanie osiągnąć korzyści finansowych ze swoich inwestycji w dobrostan zwierząt w handlu transgranicznym, ponieważ konkurują tu

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

z podmiotami, które czerpią zyski z warunków dobrostanu zwierząt poniżej standardów, aby wywierać presję konkurencyjną oraz obniżać ceny i normy.

- (3) Ponadto konsumenci nie są dostatecznie chronieni, ponieważ nabywając psa lub kota, często mają do czynienia z negatywnymi skutkami złych warunków dobrostanu, w jakich zwierzęta były hodowane i utrzymywane w zakładach, takimi jak problemy zdrowotne, problemy behawioralne lub wady genetyczne zakupionego lub nabytego psa lub kota.
- (4) W związku z tym należy ustanowić minimalne wymogi w zakresie dobrostanu zwierząt dla zakładów zajmujących się hodowlą, utrzymywaniem i wprowadzaniem do obrotu psów i kotów. Zapewni to racjonalny rozwój sektora, jednolite warunki konkurencji i ochronę konsumentów, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu dobrostanu zwierząt.
- (5) W ciągu ostatniej dekady znacznie zwiększył się popyt na psy i koty utrzymywane w gospodarstwach domowych jako zwierzęta domowe. W rezultacie nastąpił znaczny wzrost hodowli psów i kotów oraz handlu nimi na rynku unijnym, w tym sprzedaży, adopcji i przywozu z państw trzecich. Brak wymogów dotyczących dobrostanu tych zwierząt w Unii oraz rozbieżności między wymogami mającymi zastosowanie w poszczególnych państwach członkowskich doprowadziły do znacznego wzrostu nielegalnego handlu psami i kotami w warunkach, które są wysoce szkodliwe dla ich dobrostanu.
- (6) Nielegalny handel psami i kotami rozwinął się częściowo z powodu braku identyfikowalności miotu, z którego pochodzą te zwierzęta. Z kolei nielegalne praktyki handlowe wiążą się z cierpieniem psów i kotów poddawanych niekontrolowanym praktykom hodowlanym. Nie można zapewnić, aby podmioty przestrzegały tych samych standardów dobrostanu zwierząt, ani zapewnić jednolitych warunków konkurencji na rynku wewnętrznym w odniesieniu do dostarczania psów i kotów, jeśli nie wprowadzi się wiarygodnej możliwości identyfikacji pochodzenia zwierząt. W związku z tym kluczowe jest zapewnienie identyfikowalności psów i kotów za pomocą systemu, w którym identyfikuje się i rejestruje psy i koty przed ich pierwszym dostarczeniem w Unii, a także za każdym razem, gdy następuje zmiana właściciela zwierząt.
- (7) Nasila się nielegalny handel kotami i psami spoza UE. Obecne przepisy UE dotyczące przemieszczania psów i kotów do UE, takie jak przepisy rozporządzenia nr 576/2013 i Prawa o zdrowiu zwierząt, nie zawierają wystarczających narzędzi do zapobiegania temu nielegalnemu handlowi. Oznacza to, że konieczne są dodatkowe przepisy dotyczące zwalczania nielegalnego handlu psami i kotami. Istniejące przepisy dotyczące zdrowia zwierząt wymagają, aby zarówno w przypadku przemieszczania o charakterze handlowym, jak i niehandlowym psów i kotów wprowadzanych do Unii zwierzęta były identyfikowane za pomocą mikroczipa. Aby poprawić skuteczność tych przepisów dotyczących identyfikowalności, właściciele psów i kotów wprowadzanych do Unii powinni zapewnić ich rejestrację w jednej z baz danych państw członkowskich w miejscu przeznaczenia. Zapewni to większą kontrolę nad przemieszczaniem tych zwierząt.
- (8) Przepisy dotyczące identyfikowalności zawarte w niniejszym wniosku przyczyniają się również do ochrony zdrowia publicznego poprzez lepszy dobrostan zwierząt, lepsze zdrowie zwierząt i lepsze kontrole ewentualnego przenoszenia chorób zwierząt (z których niektóre mają charakter odzwierzęcy), zgodnie z podejściem „Jedno zdrowie”.

- (9) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429³ reguluje kwestie związane z przenośnymi chorobami zwierząt, aby zapobiegać rozprzestrzenianiu się takich chorób w Unii. Zdrowie zwierząt stanowi jedną z pięciu dziedzin dobrostanu zwierząt, a zatem jest przedmiotem niniejszego rozporządzenia. Niniejsze rozporządzenie nie dotyczy jednak chorób wymienionych w rozporządzeniu (UE) 2016/429, ale raczej stanu zdrowia psów i kotów kształtowanego przez choroby niezakaźne (np. urazy) lub choroby nieumieszczone w wykazie (np. niektóre pasożyty). Przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu stanowią zatem uzupełnienie rozporządzenia (UE) 2016/429 i nie powielają przepisów ustanowionych w tym rozporządzeniu ani się z nimi nie pokrywają.
- (10) W rozporządzeniu (UE) 2016/429 wymagana jest identyfikacja psów i kotów za pomocą transpondera, ale tylko wtedy, gdy podlegają one przemieszczaniu między państwami członkowskimi lub są wprowadzane do Unii. Identyfikacja wymagana na mocy tego rozporządzenia nie jest w pełni zharmonizowana, ponieważ nie obejmuje dokładnych norm dotyczących transponderów. Ponadto rozporządzenie to nie nakłada na państwa członkowskie obowiązku prowadzenia baz danych psów i kotów. W związku z tym, aby zapewnić identyfikowalność tych zwierząt, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do ustanowienia i prowadzenia baz danych psów i kotów dostarczanych w Unii. Należy również zapewnić interoperacyjność tych baz danych. Pozwoli to na wyszukiwanie informacji o psach i kotach w całej Unii, a także umożliwi właściwym organom przeprowadzanie kontroli urzędowych w celu zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi dobrostanu zwierząt.
- (11) Dostarczanie psów i kotów – zarówno odpłatnie, jak i nieodpłatnie – ma wpływ na rynek wewnętrzny. W związku z tym, aby zapobiec oszustwom, należy zapewnić identyfikowalność wszystkich zwierząt będących przedmiotem obrotu w Unii, a utrzymywanie zwierząt w zakładach hodowlanych, sklepach zoologicznych lub schroniskach dla zwierząt powinno podlegać szczegółowym przepisom.
- (12) Utrzymywanie psów i kotów w imieniu właścicieli, np. prowadzenie hoteli dla zwierząt domowych, jest działalnością tymczasową i lokalną, i nie ma znaczącego wpływu na rynek wewnętrzny. Uzasadnione jest zatem wyłączenie hoteli dla zwierząt domowych z określonych w niniejszym rozporządzeniu wymogów, które nałożono na zakłady utrzymujące psy i koty.
- (13) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE⁴ reguluje utrzymywanie, hodowlę i dostarczanie zwierząt utrzymywanych do celów naukowych, w tym psów i kotów. Psy i koty przeznaczone do celów naukowych należy zatem wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (14) Duża liczba psów i kotów zostanie po raz pierwszy objęta szczegółowymi przepisami dotyczącymi dobrostanu, co pozwoli im korzystać z lepszych warunków życia. Biorąc jednak pod uwagę praktyczne trudności w niektórych przypadkach, związane z ustaleniem, czy psy i koty są utrzymywane jako zwierzęta domowe, czy też w celu wprowadzenia do obrotu lub dostarczenia, niniejsze rozporządzenie powinno zwalniać z niektórych obowiązków właścicieli zwierząt domowych, którzy utrzymują pewną

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1).

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE z dnia 22 września 2010 r. w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych (Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 33).

liczbę psów i kotów oraz produkują pewną liczbę miotów poniżej określonego progu. W przeciwnym razie ci właściciele zwierząt domowych podlegaliby odpowiednim wymogom niniejszego rozporządzenia, co nie byłoby proporcjonalne.

- (15) Po osiągnięciu progu działalności hodowlanej, o którym mowa w poprzednim motywie, wszelkie pomieszczenia wykorzystywane do celów hodowli zwierząt podlegają przepisom dotyczącym zakładów hodowlanych określonym w rozdziale II niniejszego rozporządzenia, nawet jeżeli działalność hodowlana odbywa się w gospodarstwach domowych, co często ma miejsce w przypadku różnego rodzaju hodowców komercyjnych. Gospodarstwa domowe, w których psy i koty są utrzymywane w celach innych niż rozród, nie są uważane za zakłady hodowlane i nie muszą spełniać wymogów określonych w rozdziale II niniejszego rozporządzenia.
- (16) Chociaż niektóre zakłady hodowlane są prowadzone przez licencjonowanych hodowców przestrzegających dobrych standardów hodowli, znaczna część zwierząt wprowadzanych do obrotu w Unii pochodzi od hodowców z szarej strefy i hodowców niespełniających standardów, którzy nie zapewniają wystarczającego poziomu dobrostanu hodowanych przez siebie psów i kotów. Stwarza to nieuczciwą konkurencję dla hodowców zwierząt rasowych, jak również dla hodowców zwierząt nierasowych, którzy przestrzegają wysokich standardów dobrostanu zwierząt. Należy zatem ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące dobrostanu zwierząt dla podmiotów prowadzących wszystkie zakłady hodowlane.
- (17) Ponadto na rynku unijnym psy i koty są dostarczane przez różne rodzaje podmiotów prowadzących różne rodzaje działalności. Oprócz hodowców komercyjnych istnieją sklepy zoologiczne, w których psy i koty, które zazwyczaj rodzą się i są hodowane w innych zakładach, są utrzymywane w celu sprzedaży. Ochrona tych zwierząt może być nieoptymalna i nie istnieją wspólne standardy dobrostanu, których należy przestrzegać w tych zakładach. Biorąc pod uwagę, że sklepy zoologiczne są podmiotami komercyjnymi, które wprowadzają do obrotu psy i koty, do tych zakładów należy stosować wymogi niniejszego rozporządzenia.
- (18) Schroniska dla zwierząt są przedsiębiorstwami prywatnymi lub publicznymi lub organizacjami non-profit, które zbierają i utrzymują bezpańskie psy i koty lub zwierzęta mające kiedyś właścicieli, które zaginęły, zostały skonfiskowane lub porzucone. Czasami niekontrolowany rozród zwierząt domowych lub nadmierny rozród prowadzi do wzrostu liczby bezpańskich psów i kotów, które trafiają do schronisk. W zależności od pochodzenia, zwierzęta w schronisku mogą być zwierzętami rasowymi lub mieszane i mogą pochodzić z miotów zwierząt, które rozmnożyły się w schronisku. Schroniska często utrzymują dużą liczbę zwierząt i sprzedają je lub oferują do adopcji lub szukają im nowego domu, czasami bezpłatnie lub po opłaceniu uzasadnionych poniesionych kosztów.
- (19) Pomimo różnic w działalności prowadzonej przez hodowców komercyjnych i sklepy zoologiczne, z jednej strony, oraz schroniska dla zwierząt, z drugiej strony, wszystkie rodzaje działalności polegają na dostarczaniu psów i kotów w Unii i w pewnym stopniu pokrywają się, zwłaszcza na poziomie popytu. Szukając psa lub kota, konsumenci dokonują wyboru między zakupem zwierzęcia od hodowcy (bezpośrednio lub przez sklep zoologiczny lub pośrednika) a adopcją ze schroniska. Nabywanie psów lub kotów bezpośrednio od właścicieli zwierząt należy do rzadkości. Ważnym czynnikiem przy wyborze psa lub kota są ewentualne problemy behawioralne lub inne problemy, które zwierzę może wykazywać z powodu utrzymywania go w złych warunkach dobrostanu i które mogą zmniejszyć jego przydatność jako zwierzęcia

domowego, niezależnie od tego, czy zwierzę było utrzymywane w komercyjnym zakładzie hodowlanym, w sklepie zoologicznym czy w schronisku. Co więcej, biorąc pod uwagę, że handel prowadzony jest również przez pośredników i głównie *online*, konsumenci mogą nie być świadomi przed nabyciem psa lub kota, czy zwierzę pochodzi ze schroniska, od hodowcy czy ze sklepu zoologicznego. Istnieją dowody na to, że liczba zwierząt dostarczanych na rynek unijny przez schroniska jest znaczna, w szczególności w przypadku kotów. Istnieją również dowody na to, że zwierzęta, w szczególności psy, są dostarczane ze schronisk w niektórych państwach członkowskich do potencjalnych właścicieli zwierząt domowych w innych państwach członkowskich. Aby zapewnić osiągnięcie celu niniejszego rozporządzenia polegającego na sprawnym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego psów i kotów oraz racjonalnym rozwoju tego sektora przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu dobrostanu zwierząt, niektóre wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu należy stosować do schronisk, które utrzymują pewną minimalną liczbę zwierząt, niezależnie od tego, czy sprzedają one zwierzęta za wynagrodzeniem, czy też dostarczają zwierzęta bezpłatnie lub w zamian za zwrot uzasadnionych kosztów. Ze względu jednak na zasadę proporcjonalności oraz biorąc pod uwagę, że działalność schronisk różni się od działalności innych podmiotów i może pełnić funkcję leżącą w interesie publicznym, do schronisk powinny mieć zastosowanie tylko niektóre wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu, dotyczące w szczególności liczby i kompetencji opiekunów zwierząt, pomieszczeń dla zwierząt, karmienia i pojenia, potrzeb behawioralnych i bolesnych praktyk oraz wizyt doradczych lekarza weterynarii.

- (20) Ponadto, biorąc pod uwagę znaczną liczbę zwierząt dostarczanych w Unii przez schroniska oraz potrzebę osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia dotyczących identyfikowalności i zapobiegania nielegalnemu handlowi, schroniska powinny również podlegać wymogom określonym w niniejszym rozporządzeniu, dotyczącym identyfikacji i rejestracji psów i kotów, niezależnie od tego, czy ich działalność można uznać za działalność gospodarczą.
- (21) Ponieważ w niniejszym rozporządzeniu określono wymogi dotyczące dobrostanu zwierząt w odniesieniu do psów i kotów, jest ono objęte zakresem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625⁵ i zastosowanie powinny mieć odpowiednie definicje właściwych organów. Definicja właściwych organów określona w przywołanym rozporządzeniu powinna mieć zastosowanie w celu zapewnienia spójności z obowiązującymi przepisami dotyczącymi kontroli urzędowych w zakresie zdrowia i dobrostanu zwierząt.
- (22) Koncepcję „pięciu dziedzin” (żywienie, środowisko fizyczne, zdrowie, interakcje behawioralne i stan psychiczny) opracowano na podstawie dowodów naukowych

⁵ s Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

w celu opisanego poszczególnych wymiarów dobrostanu zwierząt. Nie jest ona skoncentrowana wyłącznie na braku negatywnych doświadczeń w odniesieniu do zwierząt, ale obejmuje również pozytywne doświadczenia. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem opierać się na koncepcji „pięciu dziedzin”.

- (23) W celu zapewnienia właściwego egzekwowania niniejszego rozporządzenia istotne jest, aby właściwe organy mogły zidentyfikować zakłady podlegające ich kontrolom urzędowym. Podmioty utrzymujące psy i koty w zakładach powinny zatem zgłaszać swoją działalność właściwym organom.
- (24) Odpowiednio wyszkoleni i wykwalifikowani pracownicy są niezbędni do poprawy warunków dobrostanu zwierząt. Aby uzyskać kompetencje w zakresie dobrostanu zwierząt, niezbędna jest znajomość podstawowych wzorców zachowań i potrzeb danego gatunku. Opiekunowie zwierząt powinni posiadać kompetencje w zakresie dobrostanu zwierząt odpowiednie do ich zadań i zwierząt, którymi się zajmują, aby nie zadawać psom i kotom bólu ani nie powodować ich niepokoju i cierpienia.
- (25) Biorąc pod uwagę fakt, że dobrostan zwierząt obejmuje zdrowie zwierząt, lekarze weterynarii mają najlepsze możliwości udzielania porad podmiotom w celu poprawy sytuacji w zakresie dobrostanu zwierząt w zakładach. Lekarze weterynarii powinni odgrywać aktywną rolę w podnoszeniu poziomu świadomości w zakresie wzajemnych powiązań między zdrowiem i dobrostanem tych zwierząt. W zakładach, w których utrzymywane są psy i koty, lekarz weterynarii powinien zatem regularnie dokonywać wizyt dotyczących dobrostanu zwierząt.
- (26) Określone strategie hodowli mogą powodować problemy w zakresie dobrostanu psów i kotów. Wybór określonych cech genetycznych ze względów estetycznych lub innych względów marketingowych może spowodować stworzenie również cech niepożądanych z punktu widzenia dobrostanu zwierząt i przekazanie ich przyszłym pokoleniom. W związku z tym podmioty powinny podejmować działania zmierzające do zapewnienia, aby ich strategie hodowli nie prowadziły do takich negatywnych konsekwencji dla dobrostanu psów i kotów.
- (27) Z dowodów naukowych wynika, że krzyżowanie wsobne ma znaczący negatywny wpływ na zdrowie i dobrostan zwierząt. W związku z tym krzyżowanie wsobne psów i kotów, w tym krycie w pierwszym i drugim stopniu pokrewieństwa, powinno być zakazane, ponieważ zwiększa występowanie zaburzeń dziedzicznych i zagraża funkcjonowaniu układu odpornościowego, co ma negatywny wpływ na zdrowie i dobrostan psów i kotów.
- (28) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) zapewnił pomoc naukowo-techniczną w zakresie szeregu kwestii dotyczących warunków utrzymywania, zdrowia i bolesnych zabiegów odnoszących się do psów i kotów utrzymywanych w zakładach hodowlanych⁶. W niniejszym rozporządzeniu uwzględniono zalecenia Urzędu dotyczące warunków utrzymywania i rodzaju aktywności, temperatury i oświetlenia w pomieszczeniach dla zwierząt, zdrowia i bolesnych zabiegów chirurgicznych.

⁶ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), Candiani, D., Drewe, J., Forkman, B., Herskin, M. S., Van Soom, A., Aboagye, G., Ashe, S., Mountricha, M., Van der Stede Y., Fabris, C. 2023. „Scientific and technical assistance on welfare aspects related to housing and health of cats and dogs in commercial breeding establishments” [Pomoc naukowo-techniczna w zakresie aspektów dobrostanu związanych z warunkami utrzymywania i zdrowiem kotów i psów w komercyjnych zakładach hodowlanych]. Dziennik EFSA, 21(9), s. 1–105. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2023.8213>.

- (29) Dowody naukowe wyraźnie świadczą o znaczeniu, jakie dla dobrostanu psów i kotów ma karmienie, pojenie, pomieszczenia dla zwierząt, zdrowie, zaspokajanie potrzeb behawioralnych i zapobieganie bolesnym praktykom. Istotne jest zatem, aby szczególnie uregulować te aspekty utrzymywania psów i kotów.
- (30) W dowodach naukowych jasno wskazano, że psom i kotom należy zapewnić wystarczającą przestrzeń do wyrażania ich naturalnych zachowań oraz normalnych interakcji społecznych. Nie jest to możliwe, gdy zwierzęta utrzymuje się w zamknięciu i w klatkach. Utrzymywanie psów i kotów w klatkach powinno być zatem zakazane.
- (31) Długotrwałe trzymanie zwierząt na uwięzi powinno być zakazane, ponieważ może budzić poważne obawy co do kwestii dobrostanu zwierząt. Może być ono związane z częstszym występowaniem zaburzeń układu ruchowego, niezdolnością do komfortowego leżenia lub odpoczynku oraz do manifestacji normalnych zachowań.
- (32) Zapewnienie psom i kotom wystarczającej przestrzeni do wyrażania naturalnych zachowań ma ogromne znaczenie. Z tego samego powodu korzystanie z kojców należy ograniczyć do wyjątkowych okoliczności, takich jak izolacja agresywnych zwierząt lub transport do lekarza weterynarii. W pomieszczeniach dla psów i kotów należy również zapewnić nieograniczony dostęp do światła naturalnego, uzupełnionego w razie potrzeby sztucznym oświetleniem, co sprzyja odpowiedniemu rytmowi okołodobowemu u zwierząt. Psom należy zapewnić bezpieczny codzienny dostęp do otwartej przestrzeni, aby zaspokoić ich potrzebę ruchu, socjalizacji i wyrażania innych naturalnych zachowań.
- (33) Aby zapobiec wystąpieniu powikłań związanych z ciążą i naruszeniu dobrostanu, suk i kotki powinny być poddawane rozrodowi wyłącznie po osiągnięciu dojrzałości szkieletowej i płciowej. Aby sukom i kotkom umożliwić fizyczny powrót do zdrowia po ciąży i okresie laktacji, należy je ponownie poddawać rozrodowi dopiero po upływie wystarczającego czasu. Aby zapobiec jednak niektórym patologicznym stanom chorobowym u suk i kotek związanym z rozrodem, takim jak ropomacicze, powinny być dozwolone maksymalnie trzy kolejne ciążę, po których musi nastąpić odpowiedni okres rekonwalescencji. W przypadku starszych suk i kotek należy stopniowo zaprzestać rozrodu .
- (34) Zmiana praktyk dotyczących cyklu rozrodu stanowiąca wymóg określony w niniejszym rozporządzeniu może w niektórych przypadkach wpłynąć na poziom przychodów hodowców psów i kotów ze względu na spadek liczby miotów wydanych na świat rocznie. Należy zatem zapewnić hodowcom dodatkowy czas na dostosowanie ich modelu biznesowego.
- (35) Psy i koty utrzymywane jako zwierzęta domowe nie powinny stanowić zagrożenia dla bezpieczeństwa ludzkiego. Aby zmniejszyć ryzyko agresji w stosunku do ludzi, psy i koty urodzone w zakładach hodowlanych należy poddawać odpowiedniej socjalizacji z innymi psami i kotami oraz – jeżeli to możliwe – z innymi gatunkami zwierząt, jak również z ludźmi. Należy utrzymywać je w stymulującym środowisku, w którym nie występują zagrożenia, zapewniając urozmaicenie warunków bytowania stwarzające im możliwości zabawy i wyrażania innych naturalnych zachowań. Oddzielanie psów i kotów od matek przed naturalnym odsadzeniem może powodować u zwierząt poważny lęk separacyjny, a zatem powinno być zakazane.
- (36) Zabiegi zmierzające do zmiany wyglądu lub zapobiegania określonym zachowaniom kotów i psów, takie jak przycinanie uszu, obcinanie ogona, usuwanie pazurów i resekcja fałd głosowych, mają poważny negatywny wpływ na dobrostan kotów

i psów. Zabiegi te powodują ból i uniemożliwiają kotom i psom wyrażanie naturalnych zachowań. Z tego powodu powinny być dozwolone jedynie w przypadku gdy są wykonywane przez lekarza weterynarii i tylko wtedy, gdy jest to konieczne ze względów medycznych.

- (37) Warunki panujące w zakładach hodowlanych są szczególnie istotne dla zapewnienia odpowiedniego utrzymania i traktowania psów i kotów przed wprowadzeniem ich do obrotu. Ważne jest zatem, aby właściwe organy zatwierdziły te zakłady i aby przed zatwierdzeniem poddano je wstępnej kontroli na miejscu. Ważne jest również, aby wykaz tych zatwierdzonych zakładów był publicznie dostępny w celu umożliwienia potencjalnym nabywcom weryfikacji statusu ich dostawców. Ponieważ wszystkim zakładom przysługuje wydłużony czas na zastosowanie wymogów dotyczących pomieszczeń dla zwierząt i zdrowia zwierząt, konieczne jest, aby obowiązek, zgodnie z którym zakłady hodowlane muszą otrzymać zatwierdzenie, zaczął obowiązywać w tym samym dniu, co wymogi dotyczące warunków utrzymywania i zdrowia zwierząt.
- (38) Niektóre podmioty, które wprowadzają do obrotu psy i koty, lub schroniska dostarczające psy i koty zachęcają potencjalnych klientów do zakupu za wszelką cenę, używając argumentów emocjonalnych, nie informując potencjalnego właściciela o konsekwencjach posiadania zwierzęcia domowego. Inne podmioty lub schroniska kładą nacisk na odpowiedzialność związaną z posiadaniem zwierzęcia domowego, co skutkuje ograniczeniem ich zdolności do sprzedaży zwierząt. Ta rozbieżność postaw podmiotów zazwyczaj daje przewagę mniej odpowiedzialnym podmiotom, co prowadzi do zakłócenia konkurencji pomimo znaczenia, jakie dla dobrostanu zwierząt i porządku publicznego ma informowanie klientów o ich odpowiedzialności przy zakupie psa lub kota. Uzasadnione jest zatem wprowadzenie wymogu, zgodnie z którym wszyscy dostawcy psów i kotów w Unii do celów utrzymywania ich jako zwierząt domowych muszą informować przyszłych właścicieli o spoczywającej na nich odpowiedzialności. Ponadto w przypadku gdy dostarczanie psa lub kota jest dokonywane za pośrednictwem internetu, ofercie internetowej powinno towarzyszyć odpowiednie ostrzeżenie, aby skutecznie przekazać informacje o odpowiedzialności związanej z posiadaniem zwierząt.
- (39) Nielegalny handel i oszukańcze praktyki związane ze sprzedażą lub przekazywaniem psów i kotów do adopcji ułatwia brak identyfikowalności spowodowany brakiem wymogów dotyczących identyfikacji i rejestracji tych zwierząt. Oszukańcze praktyki mogą ponadto pojawić się w przypadku gdy systemy identyfikacji i rejestracji psów i kotów nie są zharmonizowane lub są trudne w obsłudze, ponieważ systemy techniczne nie są interoperacyjne. Niezbędne jest zatem zharmonizowanie norm dotyczących sposobów identyfikacji i rejestracji oraz zapewnienie, aby proces identyfikacji i rejestracji psów i kotów zakończono przed dostarczeniem zwierzęcia w Unii po raz pierwszy. Przed pierwszym wprowadzeniem zwierzęcia do obrotu w Unii dostawcy psów i kotów powinni przedstawić dowód potwierdzający identyfikację i rejestrację zwierząt w jednej z baz danych ustanowionych w tym celu przez państwa członkowskie. Następnie przy każdej zmianie właściciela lub osoby odpowiedzialnej za zwierzę dostawca musi przedstawić dowód identyfikacji i rejestracji zwierzęcia w jednej z baz danych. Ze względu na zasadę proporcjonalności osoby fizyczne sporadycznie dostarczające psy i koty za pośrednictwem innych środków niż platformy internetowe nie powinny podlegać temu obowiązkowi.

- (40) Dostawcy psów i kotów powinni nie tylko przedstawić dowód potwierdzający identyfikację, okazując dokument odnoszący się do kodu transpondera wszczepionego zwierzęciu, ale powinni również przedstawić dowód potwierdzający rejestrację tego zwierzęcia w oficjalnej bazie danych. Umożliwia to przekazanie nowemu właścicielowi kluczowych informacji o zwierzęciu i zapewnia identyfikowalność.
- (41) Ponieważ większość psów i kotów oferuje się obecnie na sprzedaż lub przekazuje bezpłatnie za pośrednictwem ogłoszeń umieszczanych na platformach internetowych, dostawcy platform internetowych powinni działać z należytą starannością, pośrednicząc w udzielaniu dostępu do psów i kotów. W związku z tym bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) 2022/2065 platformy internetowe powinny być zobowiązane do dostosowania warunków swoich ogłoszeń dotyczących psów i kotów, tak aby dostawcy przedstawiali dowody potwierdzające identyfikację i rejestrację psów i kotów przeznaczonych do sprzedaży lub przekazywanych bezpłatnie. Komisja powinna ponadto zapewnić opracowanie publicznie dostępnego i bezpłatnego systemu umożliwiającego weryfikację autentyczności identyfikacji i rejestracji psa lub kota. Środek ten zmierza do skuteczniejszego zwalczania nadużyć dzięki poprawie identyfikowalności w zakresie pochodzenia psów i kotów dostarczanych w Unii, dzięki umożliwieniu właściwym organom przeprowadzania skuteczniejszych kontroli i ostatecznie dzięki poprawie dobrostanu tych zwierząt. Nie powinno to oznaczać, że na platformy internetowe nakłada się obowiązek ogólnego monitorowania ogłoszeń zamieszczanych za pośrednictwem platformy albo ogólny obowiązek ustalania faktów w celu oceny prawdziwości identyfikacji i rejestracji przed publikacją oferty.
- (42) Ponieważ poziom świadomości opiekunów zwierząt w zakresie dobrostanu zwierząt ma bezpośredni wpływ na dobrostan psów i kotów znajdujących się pod ich opieką, państwa członkowskie powinny zapewnić dostępność wystarczających szkoleń zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym, aby umożliwić opiekunom zwierząt spełnienie wymogów szkoleniowych określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (43) Aby zapewnić identyfikowalność psów i kotów, zwierzęta należy nie tylko oznakować niepowtarzalnym identyfikatorem w formie transpondera, ale ich identyfikację należy również zarejestrować w bazie danych. W związku z tym państwa członkowskie, które nie posiadają jeszcze krajowych baz danych dotyczących psów i kotów, powinny utworzyć takie bazy danych, aby zapewnić wiarygodną weryfikację identyfikacji. Ponadto, aby zapewnić identyfikowalność w Unii, wspomniane krajowe bazy danych powinny być interoperacyjne, co umożliwi właściwym organom i odpowiednim zainteresowanym stronom weryfikację autentyczności identyfikacji.
- (44) Aby ocenić postępy w zakresie warunków dobrostanu psów i kotów utrzymywanych w zakładach oraz w zakresie ich identyfikowalności, państwa członkowskie powinny gromadzić, zgłaszać i analizować kluczowe wskaźniki dotyczące polityki, które należy zharmonizować na mocy niniejszego rozporządzenia, żeby zapewnić ich porównywalność na poziomie Unii oraz umożliwić unijne monitorowanie postępów w osiągnięciu celów polityki określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (45) Psy i koty przywożone do Unii mogły być hodowane lub utrzymywane w państwach trzecich w warunkach, które są szkodliwe dla ich dobrostanu. Biorąc ponadto pod uwagę szczególne obawy obywateli Unii dotyczące dobrostanu psów i kotów, jak również zagrożenia dla zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego związane ze złymi warunkami dobrostanu w zakładzie pochodzenia specjalizującym się w hodowli psów i kotów, ważne jest, aby w przypadku psów i kotów przywożonych z państw trzecich

przestrzegano przepisów dotyczących ich dobrostanu, które są równoważne z przepisami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, i oferowano takie same gwarancje w odniesieniu do ich identyfikowalności. Z uwagi na fakt, że będzie to wymagało wprowadzenia zmian przez podmioty z państw trzecich zajmujące się wywozem psów i kotów do Unii, należy ustanowić okres przejściowy trwający tyle samo, co okres przejściowy przysługujący podmiotom unijnym.

- (46) Przepisy wymienione w poprzednim motywie należy egzekwować przez sporządzenie wykazu państw trzecich, którym zezwolono na dostarczanie psów i kotów do Unii w oparciu o przeprowadzoną przez Komisję ocenę wiarygodności ich kontroli urzędowych w zakresie egzekwowania przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia lub przepisów równoważnych, w zakładach na ich terytorium dostarczających lub zamierzających dostarczać psy i koty do Unii. W odniesieniu do tych państw trzecich należy ponadto ustanowić wykaz zakładów, w których hoduje i utrzymuje się psy i koty i które mogą wywozić te zwierzęta do Unii, aby zapewnić identyfikowalność i kontrole w unijnych punktach kontroli granicznej. Zgodnie z podejściem opartym na analizie ryzyka Komisja powinna przeprowadzić kontrolę niezawodności systemów kontroli urzędowych państw trzecich, zatwierdzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, jak również tych systemów, które ubiegają się o zatwierdzenie na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (47) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/429 ustanowiono wykaz państw trzecich upoważnionych do wprowadzania psów i kotów na terytorium Unii, w celu zarządzania ryzykiem wprowadzenia do Unii przenośnych chorób zwierząt. Zakres wykazu państw trzecich, o którym mowa w poprzednim motywie, należy zatem ograniczyć do państw trzecich upoważnionych na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/429 i zapewniających odpowiednie gwarancje, że ich właściwe organy mają możliwość kontrolowania zakładów, w których hoduje i utrzymuje się psy i koty do celów wywozu do Unii, i zapewniania, by te zakłady spełniały wymogi dotyczące dobrostanu zwierząt określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (48) W celu uwzględnienia postępu naukowo-technicznego oraz jego skutków społecznych, gospodarczych i środowiskowych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu zmiany art. 6 niniejszego rozporządzenia, tak aby strategii hodowli nie skutkowały genotypami mającymi szkodliwy wpływ na zdrowie lub dobrostan psów i kotów.
- (49) W celu określenia minimalnych kryteriów podlegających ocenie podczas wizyty dotyczącej dobrostanu zwierząt należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu uzupełnienia art. 10 niniejszego rozporządzenia.
- (50) W celu uwzględnienia postępu naukowo-technicznego oraz jego skutków społecznych, gospodarczych i środowiskowych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu zmiany załączników do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wymogów dotyczących hodowli, utrzymywania i identyfikacji psów i kotów, jak również wskaźników służących monitorowaniu realizacji celów polityki określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (51) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia

prawa⁷. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (52) Należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania następujących przepisów niniejszego rozporządzenia:
- art. 9 ust. 3 w celu ujednoczenia zakresu merytorycznego kształcenia, szkolenia lub doświadczenia zawodowego opiekunów zwierząt;
 - art. 17 ust. 5 w celu określenia informacji, które dostawcy muszą podać jako dowód potwierdzający identyfikację i rejestrację psów i kotów, zarówno w przypadkach gdy są one oferowane za pośrednictwem platform internetowych, jak i w inny sposób;
 - art. 17 ust. 7 w celu określenia niektórych aspektów systemu, w ramach którego przeprowadzane są zautomatyzowane kontrole autentyczności identyfikacji i rejestracji psów i kotów;
 - art. 19 ust. 3 w celu ustanowienia minimalnych wymogów dotyczących zawartości baz danych, o których mowa w ust. 1, oraz wymogów dotyczących interoperacyjności baz danych;
 - art. 20 ust. 3 w celu ustanowienia zharmonizowanej metody pomiaru danych zebranych w załączniku III oraz wzoru sprawozdania państw członkowskich skierowanego do Komisji na temat tych danych;
 - art. 21 ust. 5 w celu ustanowienia procedury uznawania przez Unię równoważności warunków hodowli i utrzymywania psów i kotów w zakładach w państwie trzecim, które zamierza prowadzić wywóz zwierząt do Unii, z przepisami niniejszego rozporządzenia dotyczącymi zakładów.

Upewnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁸.

- (53) Postawy obywateli dotyczące dobrostanu psów i kotów różnią się, a niektóre państwa członkowskie przyjęły już kompleksowy zestaw przepisów w tym zakresie. Konieczne jest zatem, aby państwa członkowskie mogły utrzymać bardziej rygorystyczne przepisy krajowe zapewniające szerszą ochronę zwierząt niż przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu. Państwa członkowskie powinny również nadal mieć możliwość przyjmowania bardziej rygorystycznych przepisów krajowych w określonych obszarach, pod warunkiem że przepisy te nie wpływają na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (54) Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o wszelkich takich przepisach krajowych. Komisja powinna poinformować o nich inne państwa członkowskie.

⁷ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję; Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

W przypadku gdy przepisy krajowe wchodzą w zakres stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535, należy zgłosić je Komisji zgodnie z tą dyrektywą.

- (55) Istotne jest, aby przepisy Unii podlegały regularnemu monitorowaniu i ocenie, żeby możliwe było dostosowanie ich w celu osiągnięcia oczekiwanych skutków. W związku z tym w ramach rozporządzenia należy nałożyć na Komisję obowiązek monitorowania dobrostanu psów i kotów w Unii oraz przeprowadzania oceny, która zostanie przedstawiona innym instytucjom Unii.
- (56) Aby zapewnić pełne stosowanie niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy w sprawie kar nakładanych w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić ich wdrożenie. Kary takie muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.
- (57) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie minimalnych zharmonizowanych przepisów zapewniających prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu dobrostanu psów i kotów oraz ich identyfikowalności, nie mogą zostać osiągnięte w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w powyższym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1 *Przedmiot*

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się minimalne wymagania dotyczące:

- a) dobrostanu psów i kotów hodowanych lub utrzymywanych w zakładach lub wprowadzanych do obrotu na rynku unijnym;
- b) identyfikowalności psów i kotów wprowadzanych do obrotu w Unii lub dostarczanych w Unii.

Artykuł 2 *Zakres*

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do hodowli, utrzymywania i wprowadzania do obrotu psów i kotów, a także ich dostarczania w Unii.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do hodowli, utrzymywania, wprowadzania do obrotu ani dostarczania psów lub kotów wykorzystywanych do celów naukowych.

Artykuł 3 *Definicje*

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1. „pies” oznacza zwierzę z gatunku *Canis lupus familiaris*;
2. „kot” oznacza zwierzę z gatunku *Felis silvestris catus*;
3. „dobrostan psów i kotów” oznacza stan fizyczny i psychiczny psa lub kota w odniesieniu do warunków, w jakich zwierzę się rodzi, żyje i umiera;
4. „utrzymywanie” oznacza każdą czynność, która polega na przetrzymywaniu zwierzęcia lub zajmowaniu się nim w zakładzie;
5. „wprowadzanie do obrotu” oznacza utrzymywanie psów i kotów w celu sprzedaży, oferowania na sprzedaż, dystrybucji lub jakiegokolwiek innej formy przeniesienia własności zwierzęcia lub odpowiedzialności za zwierzę, za wynagrodzeniem lub przynajmniej w zamian za zwrot poniesionych kosztów, w tym zamieszczanie ofert dotyczących zwierząt w powyższych celach;
6. „dostarczanie” oznacza przeniesienie własności psów lub kotów lub odpowiedzialności za nie w dowolny sposób lub w dowolnej formie, odpłatnie lub nieodpłatnie, z wyłączeniem okazjonalnego dostarczania psów lub kotów przez osoby fizyczne w inny sposób niż za pośrednictwem platformy internetowej;
7. „platforma internetowa” oznacza platformę internetową w rozumieniu art. 3 lit. i) rozporządzenia (UE) 2022/2065 pośredniczącą we wprowadzaniu do obrotu lub w dostarczaniu psów i kotów;
8. „ogłoszenie” oznacza publikację na platformie internetowej oferty dotyczącej dostarczenia psa lub kota;
9. „suka” oznacza samicę psa od momentu jej pierwszego krycia lub inseminacji do odsadzenia ostatniego miotu, który urodziła w ciągu swojego życia;
10. „kotka” oznacza samicę kota od momentu jej pierwszego krycia lub inseminacji do odsadzenia ostatniego miotu, który urodziła w ciągu swojego życia;
11. „zakłady” oznaczają zakłady hodowlane, schroniska dla zwierząt i sklepy zoologiczne;
12. „zakłady hodowlane” oznaczają wszelkie pomieszczenia lub obiekty, w których utrzymuje się psy i koty w celach rozrodu z zamiarem wprowadzenia ich potomstwa do obrotu, w tym gospodarstwa domowe;
13. „sklepy zoologiczne” oznaczają wszelkie pomieszczenia lub obiekty, w których utrzymuje się psy i koty w celu sprzedaży jako zwierzęta domowe, ale w których te zwierzęta się nie urodziły;
14. „schroniska dla zwierząt” oznaczają wszelkie pomieszczenia lub obiekty, z wyjątkiem gospodarstw domowych, prowadzone przez osobę fizyczną lub prawną, w których utrzymuje się niechciane, porzucone, bezpańskie, zagubione lub odebrane właścicielom psy i koty w celu ich dostarczenia zarówno za wynagrodzeniem, jak i nieodpłatnie;
15. „podmiot” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną – z wyłączeniem osób odpowiedzialnych za prowadzenie schronisk – która hoduje, utrzymuje, wprowadza do obrotu psy i koty znajdujące się pod jej kontrolą lub handluje nimi, w tym przez ograniczony okres;
16. „dostawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną dostarczającą psa lub kota, w tym osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za prowadzenie schronisk;

17. „właściwe organy” oznaczają właściwe organy w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2017/625;
18. „strategia hodowli” oznacza zbiór systematycznych działań, w tym rejestrowanie, selekcję, hodowlę i wymianę psów i kotów hodowlanych i ich materiału biologicznego, zaprojektowanych i realizowanych w celu zachowania lub ulepszenia pożądanych cech fenotypowych lub cech genotypu u docelowej populacji hodowlanej;
19. „okaleczanie” oznacza interwencję, w tym zabieg chirurgiczny, przeprowadzoną w celach innych niż terapeutyczne lub diagnostyczne, która powoduje uszkodzenie lub utratę wrażliwej części ciała lub zmiany w strukturze kostnej;
20. „cierpienie” oznacza nieprzyjemny, niepożądany stan fizyczny lub psychiczny, który jest wynikiem narażenia zwierzęcia na szkodliwe bodźce lub braku istotnych pozytywnych bodźców;
21. „pomieszczenia dla zwierząt” oznaczają budynki lub wydzieloną przestrzeń na zewnątrz zakładów, gdzie utrzymuje się psy i koty;
22. „psiarnia” oznacza strukturę fizyczną obejmującą co najmniej jedną indywidualną zagrodę do utrzymywania psów;
23. „kociarnia” oznacza strukturę fizyczną obejmującą co najmniej jedną indywidualną zagrodę do utrzymywania kotów;
24. „opiekun zwierząt” oznacza osobę zajmującą się psami i kotami hodowanymi lub utrzymywanymi w zakładzie;
25. „urozmaicenie warunków bytowania” oznacza materiał lub strukturę w otoczeniu zwierzęcia, o właściwościach rekreacyjnych lub żywieniowych, które są w stanie rozbudzić i zaspokoić ciekawość i zachowania związane z łaknieniem lub motywację fizyczną;
26. „trzymanie na uwięzi” oznacza przywiązanie zwierzęcia do punktu mocującego w celu utrzymania go na pożądanym obszarze;
27. „kojec” oznacza klatkę, boks, pojemnik lub inną sztywną strukturę, które służą do odgradzania psów i kotów;
28. „zwierzę domowe” oznacza psa lub kota przeznaczonego do utrzymywania w gospodarstwie domowym dla przyjemności i do towarzystwa;
29. „odpowiedzialność związana z posiadaniem zwierząt” oznacza zobowiązanie właściciela psa lub kota lub przysłego właściciela psa lub kota do wykonywania różnych obowiązków ukierunkowanych na zaspokajanie behawioralnych, środowiskowych i fizycznych potrzeb psa lub kota oraz do zapobiegania zagrożeniom, jakie pies lub kot może stanowić dla społeczności, innych zwierząt lub otoczenia.

ROZDZIAŁ II

OBOWIĄZKI PODMIOTÓW PROWADZĄCYCH ZAKŁADY

Artykuł 4

Zwolnienia z obowiązków określonych w niniejszym rozdziale

Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do:

- zakładów hodowlanych utrzymujących do trzech suk lub kotek, w których rodzą się łącznie maksymalnie dwa mioty na zakład i rok kalendarzowy;
- sklepów zoologicznych utrzymujących w danym czasie maksymalnie trzy psy lub maksymalnie sześć kotów;
- schronisk utrzymujących w danym czasie maksymalnie dziesięć psów lub maksymalnie dwadzieścia kotów.

Artykuł 5

Zasady ogólne dotyczące dobrostanu

Podmioty i osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za prowadzenie schronisk stosują następujące zasady w odniesieniu do psów i kotów hodowanych lub utrzymywanych w ich zakładzie:

- a) psom i kotom zapewnia się wodę i karmę o jakości i w ilości umożliwiającej im prawidłowe odżywianie i nawodnienie;
- b) psy i koty utrzymuje się w dobrym otoczeniu fizycznym, które jest wygodne, szczególnie pod względem przestrzeni, temperatury i swobody ruchu;
- c) psy i koty utrzymuje się, zapewniając im bezpieczeństwo, czystość i dobre zdrowie dzięki zapobieganiu chorobom, upośledzeniom czynnościowym, urazom i bólowi, wynikającym w szczególności z praktyk związanych z zarządzaniem i postępowaniem ze zwierzętami lub z okaleczania;
- d) psy i koty utrzymuje się w otoczeniu umożliwiającym im wyrażanie nieszkodliwych zachowań społecznych, zachowań charakterystycznych dla danego gatunku, a także nawiązywanie pozytywnych relacji z ludźmi;
- e) psy i koty utrzymuje się w taki sposób, aby zoptymalizować ich stan psychiczny przez zapobieganie negatywnym doświadczeniom pod względem czasu trwania i nasilenia lub ograniczanie ich, a także przez maksymalne zwiększenie możliwości zdobywania pozytywnych doświadczeń pod względem czasu trwania i nasilenia, w różnych dziedzinach, o których mowa w lit. a)–d).

Artykuł 6

Ogólne wymogi dotyczące dobrostanu psów i kotów

1. Podmioty i osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za prowadzenie schronisk odpowiadają za dobrostan psów i kotów utrzymywanych pod ich kontrolą oraz za minimalizowanie wszelkich czynników ryzyka zagrażających ich dobrostanowi.
2. Podmioty i osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za prowadzenie schronisk zapewniają, aby psami i kotami zajmowała się odpowiednia liczba opiekunów zwierząt, którzy posiadają umiejętności i kompetencje wymagane na podstawie art. 9.
3. Podmioty prowadzące zakłady hodowlane zapewniają, aby strategie hodowli nie skutkowały genotypami i fenotypami mającymi szkodliwy wpływ na dobrostan psów i kotów lub ich potomstwa.

W ramach zarządzania rozrodem psów i kotów przez podmioty krycie rodziców z potomstwem lub dziadków z wnukami jest zakazane.

Niniejszy ustęp nie wyklucza selekcji ani hodowli psów i kotów brachycefalicznych, pod warunkiem że w ramach selekcji lub programów hodowli minimalizuje się negatywne skutki cech brachycefalicznych dla dobrostanu zwierząt.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu zmiany niniejszego artykułu w odniesieniu do kryteriów szczegółowych, które podmioty muszą spełniać przy opracowywaniu strategii hodowli w celu spełnienia wymogów określonych w ust. 3, z uwzględnieniem opinii naukowych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności, a także skutków społecznych, gospodarczych i środowiskowych.

Artykuł 7

Obowiązek powiadamiania o hodowli lub utrzymywaniu psów i kotów w zakładach

Podmioty i osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za prowadzenie schronisk powiadamiają właściwe organy o swojej działalności, podając następujące informacje:

- a) tożsamość (imię i nazwisko albo nazwę oraz adres) podmiotu;
- b) lokalizację zakładu;
- c) rodzaj zakładu; zakład hodowlany, sklep zoologiczny albo schronisko;
- d) gatunki i rasy, w stosownych przypadkach, zwierząt utrzymywanych w zakładzie;
- e) maksymalną liczbę zwierząt, które mogą być utrzymywane w zakładzie.

Artykuł 8

Obowiązek informowania o odpowiedzialności związanej z posiadaniem zwierząt

1. W przypadku gdy podmioty i osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za prowadzenie schronisk wprowadzają do obrotu lub dostarczają psy lub koty w celu utrzymywania ich jako zwierzęta domowe, przekazują nabywcy zwierzęcia domowego informacje niezbędne do umożliwienia mu zapewnienia dobrostanu zwierzęcia, w tym informacje o odpowiedzialności związanej z posiadaniem zwierząt.
2. Jeżeli ofertę dotyczącą dostarczania psów i kotów zamieszcza się w internecie, w ogłoszeniu należy zamieścić wyraźnie widoczne i zapisane pogrubioną czcionką ostrzeżenie o następującej treści:

„Zwierzę to nie zabawka. Zakup lub adopcja zwierzęcia to bardzo ważna decyzja życiowa. Jako właściciel masz obowiązek stale dbać o zaspokojenie wszystkich potrzeb zwierzęcia związanych z jego zdrowiem i dobrostanem.”

Artykuł 9

Kompetencje opiekunów zwierząt w zakresie dobrostanu zwierząt

1. Opiekunowie zwierząt muszą posiadać następujące kompetencje w odniesieniu do psów i kotów, którymi się zajmują:
 - a) wiedza o ich zachowaniach biologicznych oraz potrzebach fizjologicznych i etologicznych;
 - b) umiejętność rozpoznawania ich ekspresji, w tym wszelkich oznak cierpienia, oraz określania odpowiednich środków łagodzących, które należy podjąć w takich przypadkach;

- c) umiejętność stosowania właściwych praktyk w zakresie zarządzania zwierzętami, umiejętność stosowania i konserwacji urządzeń używanych w odniesieniu do gatunków znajdujących się pod ich opieką oraz umiejętność minimalizowania wszelkich zagrożeń dla dobrostanu zwierząt;
- d) znajomość obowiązków opiekunów zwierząt wynikających z niniejszego rozporządzenia.
2. Kompetencje, o których mowa w ust. 1, można nabyć w drodze kształcenia, szkolenia lub doświadczenia zawodowego. Kształcenie, szkolenie lub doświadczenie zawodowe muszą być udokumentowane.
3. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, może ustanowić minimalne wymagania dotyczące zakresu merytorycznego kształcenia, szkolenia lub doświadczenia zawodowego, o których mowa w ust. 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

Artykuł 10

Wizyty dotyczące dobrostanu zwierząt

1. Podmioty i osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za prowadzenie schronisk:
- a) zapewniają, aby zakłady, za prowadzenie których są odpowiedzialne, były co najmniej raz w roku wizytowane przez lekarza weterynarii w celu udzielenia porady podmiotowi lub osobie fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za prowadzenie schroniska w sprawie środków, których celem jest wyeliminowanie wszelkich czynników ryzyka zagrażających dobrostanowi zwierząt;
- b) rejestrują ustalenia wynikające z wizyty lekarza weterynarii, o której mowa w lit. a), oraz działania następcze i przechowują te zapisy przez co najmniej 6 lat, przy czym udostępniają je na żądanie właściwym organom.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23 uzupełniających niniejszy artykuł w celu określenia minimalnych kryteriów podlegających ocenie podczas wizyty dotyczącej dobrostanu zwierząt.

Artykuł 11

Karmienie i pojenie

1. Podmioty i osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za prowadzenie schronisk zapewniają karmienie psów i kotów zgodnie z wymogami określonymi w pkt 1 załącznika I i mogą, w oparciu o pisemną poradę udzieloną przez lekarza weterynarii lub eksperta ds. żywienia zwierząt, dostosować częstotliwość karmienia przewidzianą w załączniku I pkt 1.
2. Podmioty i osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za prowadzenie schronisk zapewniają odpowiednie karmienie i pojenie psów i kotów poprzez dostarczanie im:
- a) wody pitnej bez ograniczeń;
- b) karmy w ilości i jakości wystarczającej do zaspokojenia potrzeb fizjologicznych, żywieniowych i metabolicznych oraz uczucia sytości psów i kotów w ramach diety dostosowanej do wieku, rasy, kategorii, poziomu aktywności oraz stanu zdrowia psów i kotów;
- c) karmy pozbawionej substancji, które mogą powodować cierpienie;

- d)karmy w taki sposób, aby uniknąć nagłych zmian i zapewnić właściwe funkcjonowanie układu żołądkowo-jelitowego, w szczególności na etapie odsadzania.
3. Podmioty i osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za prowadzenie schronisk zapewniają, aby urządzenia służące do karmienia i pojenia były skonstruowane i zainstalowane w taki sposób, aby:
- a)zapewniały równy dostęp wszystkim psom i kotom, minimalizując tym samym konkurencję między nimi, przyczyniając się do unikania zachowań agonistycznych, w szczególności w przypadku gdy psy i koty nie mają nieograniczonego dostępu do karmy;
 - b)zminimalizować ryzyko rozlania i zapobiec zanieczyszczeniu karmy i wody substancjami szkodliwymi;
 - c)zapobiegać urazom, utonięciu lub innym szkodom, jakich mogą doświadczyć psy i koty;
 - d)można było je łatwo czyścić i dezynfekować w celu zapobiegania chorobom.

Artykuł 12
Pomieszczenia dla zwierząt

1. Podmioty zapewniają psom i kotom pomieszczenia dla zwierząt zgodnie z załącznikiem I pkt 2.
2. Podmioty i osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za prowadzenie schronisk zapewniają, aby:
- a)zakłady, w których utrzymywane są zwierzęta, i używany w nich sprzęt były odpowiednie do rodzaju i liczby psów i kotów utrzymywanych w tych zakładach oraz umożliwiały niezbędny dostęp do i dokładną kontrolę wszystkich psów i kotów;
 - b)wszystkie elementy strukturalne zakładu, w tym podłogi, dach i podziały przestrzeni, a także urządzenia używane w odniesieniu do psów i kotów, były odpowiednio skonstruowane i konserwowane oraz aby można było je łatwo czyścić i dezynfekować w celu zapewnienia, by nie stanowiły żadnego zagrożenia dla dobrostanu zwierząt;
 - c)w przypadku gdy zwierzęta utrzymuje się w zakładach hodowlanych lub sklepach zoologicznych, obieg powietrza, poziom kurzu, temperaturę, względną wilgotność powietrza i stężenie gazów utrzymywano w granicach nieszkodliwych dla psów i kotów oraz aby wentylacja była wystarczająca do zapobiegania przegrzaniu oraz, w razie potrzeby –w połączeniu z systemami ogrzewania – do usuwania nadmiernej wilgoci;
 - d)psy i koty miały wystarczającą przestrzeń do swobodnego poruszania się i wyrażania zachowań charakterystycznych dla danego gatunku zgodnie z ich potrzebami, przy jednoczesnym zapewnieniu wystarczającej przestrzeni na materiały i struktury urozmaicające warunki bytowania, możliwości socjalizacji i wycofania się zwierząt oraz czystych miejsc odpoczynku;
 - e)psy i koty utrzymywane na wolnym powietrzu były chronione przed negatywnymi warunkami klimatycznymi, w tym stresem termicznym, oparzeniami słonecznymi i odmrożeniami.

3. Utrzymywanie psów lub kotów w kojcach jest zakazane.
Kojców można używać wyłącznie do transportu i tymczasowej izolacji poszczególnych psów i kotów, pod warunkiem uniknięcia stresu spowodowanego ekstremalnymi temperaturami.
4. Utrzymywanie psów wyłącznie w pomieszczeniach jest zakazane. Psy utrzymywane w pomieszczeniach muszą mieć codzienny dostęp do przestrzeni na wolnym powietrzu, która umożliwi aktywność fizyczną i socjalizację. Ponadto w przypadku gdy psy utrzymywane są w psiarni, podmioty projektują i budują indywidualne zagrody, aby umożliwić psom swobodny dostęp do ogrodzonej przestrzeni na zewnątrz i do przestrzeni wewnątrz pomieszczeń lub indywidualnego schronienia.
5. W przypadku gdy koty utrzymuje się w kociarniach, podmioty projektują i budują indywidualne zagrody, aby umożliwić kotom swobodne poruszanie się i wyrażanie naturalnych zachowań.
6. Podmioty zapewniają, aby wewnątrz pomieszczeń, w których utrzymywane są koty lub psy, utrzymywano strefę o neutralnych warunkach termicznych odpowiednią dla tych zwierząt.
7. Podmioty zapewniają psom i kotom stały dostęp do światła naturalnego. W razie potrzeby ze względu na warunki klimatyczne i położenie geograficzne państwa członkowskiego podmioty zapewniają oświetlenie sztuczne.
8. Niniejszy artykuł obowiązuje od dnia [5 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Artykuł 13 *Zdrowie*

1. Podmioty zapewniają podjęcie środków w celu ochrony zdrowia psów i kotów zgodnie z załącznikiem 1 pkt 3.
2. Podmioty i osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za prowadzenie schronisk zapewniają, aby:
 - a) psy i koty, za które są odpowiedzialne, były poddawane kontroli przeprowadzanej przez opiekunów zwierząt co najmniej raz dziennie;
 - b) psy lub koty, u których występują objawy choroby, niemocy, urazu lub w inny sposób naruszonego dobrostanu, były przenoszone – w razie potrzeby – bez zbędnej zwłoki do wyodrębnionego obszaru, leczone, w stosownych przypadkach, przez lekarza weterynarii oraz utrzymywane tam do czasu pełnego powrotu do zdrowia, lub ewentualnie poddawane eutanazji bez zbędnej zwłoki;
 - c) eutanazji psa lub kota dokonywał wyłącznie lekarz weterynarii;
 - d) były dostępne środki, w tym leki zwierzęce, w celu zapobiegania pasożytom zewnętrznym i wewnętrznym oraz ich zwalczania, w tym opieka weterynaryjna o charakterze prewencyjnym w celu zapobiegania powszechnym chorobom, na które psy lub koty mogą być narażone, z należyтым uwzględnieniem sytuacji epidemiologicznej;
 - e) materiały urozmaicające warunki bytowania nie stwarzały ryzyka wystąpienia urazów, zanieczyszczenia biologicznego lub chemicznego ani żadnego innego zagrożenia dla zdrowia.

3. Podmioty zapewniają, aby:
- a) suki i kotki były poddane rozrodowi tylko wtedy, gdy osiągnęły minimalny wiek zgodnie z załącznikiem I pkt 3.1 i 3.2, rozwój ich układu kostnego zakończył się i są wolne od chorób lub stanów fizycznych, które mogłyby negatywnie wpłynąć na ich ciężę i dobrostan;
 - b) ciążę suk i kotek zakończone wydaniem na świat miotów następowały z maksymalną częstotliwością;
 - c) kotki w okresie laktacji nie były kryte ani poddawane inseminacji;
 - d) każdą sukę w wieku co najmniej 8 lat i każdą kotkę w wieku co najmniej 6 lat, przed wykorzystaniem do rozrodu, poddano badaniu fizykalnemu przeprowadzonemu przez lekarza weterynarii w celu pisemnego potwierdzenia, że jej ciąża nie stanowi żadnego zagrożenia dla jej dobrostanu, w tym dla jej zdrowia;
 - e) nie zabijano ani nie porzucano dorosłych samic psów i kotów, które nie są już wykorzystywane do rozrodu, w tym w wyniku przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Podmioty nadal zapewniają dobrostan tych zwierząt zgodnie z rozporządzeniem.
- Podmiot przechowuje pisemne potwierdzenie, o którym mowa w lit. d), przez co najmniej 3 lata po śmierci suki lub kotki.
4. Niniejszy artykuł obowiązuje od dnia *[5 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]* r.

Artykuł 14
Potrzeby behawioralne

1. Podmioty i osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za prowadzenie schronisk zapewniają podjęcie środków w celu zaspokojenia potrzeb behawioralnych kotów i psów zgodnie z załącznikiem I pkt 4.
2. Utrzymywanie psów i kotów w miejscach ograniczających ich naturalny ruch jest zakazane, z wyjątkiem przypadków wykonywania następujących procedur lub zabiegów:
 - a) badań fizykalnych, w tym identyfikacji zwierząt;
 - b) znakowania zwierząt do celów identyfikacji;
 - c) pobierania próbek i wykonywania szczepień;
 - d) procedur przeprowadzanych w celach zapewnienia higieny lub zdrowia lub w celach rozrodu;
 - e) leczenia.
3. Trzymanie zwierząt na uwięzi w pomieszczeniach na terenie zakładu przez okres dłuższy niż 1 godzina jest zakazane, z wyjątkiem czasu trwania leczenia.
4. Podmioty i osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za prowadzenie schronisk zapewniają warunki umożliwiające zwierzętom wyrażanie nieszkodliwych zachowań społecznych, zachowań charakterystycznych dla danego gatunku oraz możliwość doświadczania pozytywnych emocji.

5. Podmioty prowadzące zakład hodowlany zapewniają wdrożenie odpowiedniej strategii ukierunkowanej na socjalizację zwierząt z ludźmi i – w miarę możliwości – z innymi zwierzętami.

Artykuł 15
Bolesne praktyki

1. Okaleczanie, w tym przycinanie uszu, obcinanie ogona, częściowa lub całkowita amputacja palców oraz resekcja fałd głosowych, jest zakazane, chyba że wykonuje się je z uwagi na wskazania lekarskie wyłącznie w celu poprawy stanu zdrowia psa i kota. W takim przypadku zabieg może wykonywać wyłącznie lekarz weterynarii, w znieczuleniu i długotrwałym znieczuleniu.
2. Sterylizacja samców i samic jest dozwolona tylko w przypadku gdy wykonuje ją lekarz weterynarii, w znieczuleniu i długotrwałym znieczuleniu.
3. Zakazuje się stosowania wobec zwierząt następujących praktyk:
 - a) ciągłego wiązania części ciała;
 - b) kopania, bicia, ciągnięcia, rzucania, ściskania zwierząt;
 - c) narażania psów i kotów na działanie prądu elektrycznego;
 - d) długotrwałego stosowania kagańców, chyba że jest to wymagane z uwagi na zdrowie lub dobrostan, w którym to przypadku czas zwierzęcia w kagańcu ogranicza się do niezbędnego minimum;
 - e) podnoszenia psów lub kotów za kończyny, głowę, ogon i sierść.

Artykuł 16
Zatwierdzanie zakładów hodowlanych

1. Od dnia [5 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. podmioty muszą uzyskać od właściwego organu zatwierdzenie swojego zakładu hodowlanego przed rozpoczęciem sprzedaży psów i kotów urodzonych w ich zakładzie.
2. Właściwy organ wydaje świadectwo zatwierdzenia zakładu hodowlanego pod warunkiem, że w ramach wcześniejszej kontroli na miejscu potwierdzono, że zakład spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.
3. Właściwe organy prowadzą wykaz zatwierdzonych zakładów hodowlanych i podają go do wiadomości publicznej.

ROZDZIAŁ III

IDENTYFIKACJA I REJESTRACJA PSÓW I KOTÓW

Artykuł 17
Identyfikacja i rejestracja psów i kotów

1. Od dnia [3 lata od daty wejścia w życie] r. wszystkie psy i koty utrzymywane w zakładach do celów dostarczania w Unii, w tym dorosłe psy i koty utrzymywane w zakładach hodowlanych, psy i koty utrzymywane w schroniskach oraz psy i koty dostarczane przez osoby fizyczne, oznakowuje się do celów identyfikacji za pomocą podskórnego transpondera zawierającego mikrochip, zgodnie z załącznikiem II. Podmioty prowadzące zakłady zapewniają, aby psy i koty urodzone w ich zakładach

oznakowano do celów identyfikacji do dnia ich dostarczenia w Unii lub najpóźniej w ciągu 3 miesięcy od urodzenia zwierzęcia. Wszczepienia transpondera dokonuje lekarz weterynarii lub przeprowadza się je na jego odpowiedzialność.

2. Od dnia [3 lata od daty wejścia w życie] r. psy i koty zidentyfikowane zgodnie z ust. 1 są rejestrowane przez lekarza weterynarii lub asystenta podlegającego lekarzowi weterynarii w krajowej bazie danych, o której mowa w art. 19. W przypadku psów i kotów utrzymywanych w zakładach hodowlanych rejestracji dokonuje się w imieniu właściciela zakładu hodowlanego odpowiedzialnego za psa lub kota. W przypadku psów i kotów utrzymywanych w schroniskach rejestracji dokonuje się w imieniu osoby odpowiedzialnej za prowadzenie schroniska. W przypadku osób fizycznych, które mają zamiar dostarczyć psa lub kota w Unii, rejestracji dokonuje się w imieniu tej osoby. Każdy kolejny właściciel psa lub kota lub osoba odpowiedzialna za psa lub kota zapewnia, aby zmianę właściciela lub osoby odpowiedzialnej za zwierzę zarejestrowano w bazie danych, o której mowa w art. 19.
3. Od dnia [3 lata od daty wejścia w życie] r. przed dostarczeniem psa lub kota w Unii dostawca przedstawia nabywcy zwierzęcia:
 - a) dowód potwierdzający identyfikację i rejestrację zwierzęcia zgodnie z ust. 1 i 2;
 - b) następujące informacje na temat psa lub kota:
 - (i) gatunek;
 - (ii) płeć;
 - (iii) datę i państwo urodzenia zwierzęcia oraz
 - (iv) w stosownych przypadkach rasę zwierzęcia.

Nabywcy muszą mieć możliwość zweryfikowania autentyczności identyfikacji i rejestracji dostarczanych zwierząt za pośrednictwem systemu, o którym mowa w ust. 7.

4. Od dnia [5 lat od daty wejścia w życie] r. dostawcy platform internetowych zapewniają, aby ich interfejs internetowy był zaprojektowany i zorganizowany w sposób, który umożliwia dostawcom psów i kotów wypełnienie ich obowiązków wynikających z ust. 3, zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) 2022/2065, oraz informują nabywców w widoczny sposób o możliwości zweryfikowania identyfikacji i rejestracji zwierzęcia za pośrednictwem linku do systemu, o którym mowa w ust. 6.

Dostawca psów i kotów ponosi wyłączną odpowiedzialność za dokładność informacji przekazanych za pośrednictwem interfejsu platformy internetowej. Żaden z przepisów niniejszego ustępu nie może być interpretowany jako nakładający na dostawcę platformy internetowej ogólny obowiązek monitorowania w rozumieniu art. 8 rozporządzenia (UE) 2022/2065.

5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia informacji, które dostawcy muszą przekazać jako dowód potwierdzający identyfikację i rejestrację zwierzęcia zgodnie z ust. 3 lit. a), zarówno w przypadkach gdy psy i koty są oferowane za pośrednictwem platform internetowych, jak i w inny sposób. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

6. Od dnia [3 lata od dnia wejście w życie] r. Komisja zapewnia publiczny i nieodpłatny dostęp do systemu, w ramach którego przeprowadza się zautomatyzowane kontrole autentyczności identyfikacji i rejestracji dostarczonych psów lub kotów, z wykorzystaniem bazy danych, o której mowa w art. 19. Komisja może powierzyć opracowanie, utrzymanie i obsługę tego systemu niezależnemu podmiotowi. System spełnia następujące kryteria:
- rzetelna weryfikacja autentyczności identyfikacji i rejestracji psa lub kota z wykorzystaniem krajowych baz danych, o których mowa w art. 19;
 - zgodność z przepisami dotyczącymi ochrony danych określonymi w rozporządzeniu (UE) 2018/1725⁹ i rozporządzeniu (UE) 2016/679¹⁰.
7. Do dnia [3 lata od daty wejścia w życie] r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze, w których określa się następujące aspekty systemu, o którym mowa w ust. 6:
- kluczowe funkcje systemu;
 - wymogi techniczne, elektroniczne i kryptograficzne dotyczące systemu.
- Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

ROZDZIAŁ IV WŁAŚCIWE ORGANY

Artykuł 18 Szkolenie

Do celów art. 9 państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ odpowiedzialny za:

- a) zapewnienie dostępności szkoleń dla opiekunów zwierząt;
- b) zatwierdzanie zakresu merytorycznego szkoleń, o których mowa w lit. a).

Artykuł 19 Bazy danych dotyczące psów i kotów

1. Od dnia [3 lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. właściwe organy ustanawiają i prowadzą bazę danych służącą do rejestracji psów i kotów posiadających mikroczipy.
2. Od dnia [5 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. państwa członkowskie zapewniają interoperacyjność swoich baz danych, o których mowa w ust. 1, z takimi samymi bazami danych pozostałych państw członkowskich, tak aby identyfikacja psa lub kota mogła być uwierzytelniona i śledzona w całej Unii.

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych, Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39.

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych); Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

3. Do dnia [*data rozpoczęcia stosowania*] r. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia wymogi dotyczące baz danych, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do:
- a) ich zawartości;
 - b) ich interoperacyjności między państwami członkowskimi;
 - c) funkcjonalności w zakresie dostarczania dowodu potwierdzającego identyfikację i rejestrację psa lub kota, o czym mowa w art. 17 ust. 3 lit. a);
 - d) rejestru, w którym państwa członkowskie będą zgłaszać swoje bazy danych, oraz parametrów niezbędnych do połączenia tych baz danych ze sobą zgodnie z przepisami ustanowionymi w lit. b);
 - e) dostępu, którego należy udzielić do systemu wspomnianego w art. 17 ust. 6, w celu potwierdzenia autentyczności identyfikacji i rejestracji psów i kotów;
 - f) przepisów dotyczących ochrony danych zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2018/1725 i rozporządzeniu (UE) 2016/679.
- Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

Artykuł 20

Gromadzenie danych dotyczących dobrostanu zwierząt i sprawozdawczość

1. Właściwe organy gromadzą, analizują i publikują dane określone w załączniku III.
2. Do 31 sierpnia co trzy lata, począwszy od [*6 lat od daty wejścia w życie*] r. właściwe organy sporządzają i przekazują Komisji sprawozdanie – w formie nadającej się do odczytu maszynowego – dotyczące danych, o których mowa w ust. 1, podsumowujące dane zgromadzone w poprzednim roku.
3. Komisja w drodze aktów wykonawczych może ustanowić zharmonizowaną metodykę dotyczącą gromadzenia danych, o których mowa w ust. 1, oraz ustanowić wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

ROZDZIAŁ V WPROWADZANIE PSÓW I KOTÓW DO UNII

Artykuł 21

Wprowadzanie psów i kotów do Unii

1. Od dnia [*5 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r. psy i koty mogą być wprowadzane do Unii w celu wprowadzenia ich do obrotu w Unii tylko wtedy, gdy utrzymywano je zgodnie z którymkolwiek z poniższych elementów:
 - a) rozdziałem II niniejszego rozporządzenia;
 - b) warunkami uznanymi przez Unię za równoważne z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu; lub
 - c) w stosownych przypadkach – z wymogami zawartymi w szczegółowej umowie zawartej między Unią a państwem wywozu.

2. Od dnia [5 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. psy i koty mogą być wprowadzane do Unii w celu wprowadzenia ich do obrotu lub w celu dostarczenia wyłącznie pod warunkiem, że pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium oraz z zakładu wymienionego w wykazie zgodnie z art. 126 i 127 rozporządzenia (UE) 2017/625.
3. Od dnia [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia +5 lat] r. świadectwo urzędowe towarzyszące psom i kotom wprowadzanym do Unii z państw trzecich lub terytoriów zawiera poświadczenie zgodności z ust. 1 oraz potwierdza, że psy i koty pochodzą z zakładu wymienionego w wykazie zgodnie z ust. 2.
4. Bez uszczerbku dla przepisów art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 576/2013 i art. 74 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/692¹¹ psy i koty wprowadzane do Unii identyfikuje się za pomocą mikroczipa, o którym mowa w art. 17 ust. 1, umożliwiającego identyfikowalność.

W przypadku gdy psy lub koty wprowadzane do Unii nie są jeszcze zarejestrowane w bazie danych państwa członkowskiego, o której mowa w art. 19 ust. 1, po ich przybyciu do miejsca przeznaczenia właściciel lub osoba odpowiedzialna za zwierzę zapewnia ich rejestrację w jednej z baz danych państw członkowskich w ciągu 48 godzin od przybycia.
5. Komisja jest uprawniona, w drodze aktów wykonawczych, do ustanowienia procedury uznawania przez Unię równoważności warunków na podstawie ust. 1 lit. b). Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 22

Zmiany w załącznikach

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu zmiany załączników do niniejszego rozporządzenia, aby uwzględnić postęp naukowo-techniczny, w tym – w stosownych przypadkach – opinie naukowe EFSA, oraz skutki społeczne, gospodarcze i środowiskowe, w odniesieniu do:

- a) częstotliwości karmienia i procesu odsadzenia;
- b) zakresów temperatur;
- c) parametrów oświetlenia;
- d) projektu psiarni i kociarni;
- e) projektu urządzeń do karmienia i pojenia;
- f) wielkości przestrzeni dostępnej dla różnych kategorii psów i kotów;
- g) częstotliwości ciąży;

¹¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/692 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przemieszczania ich i postępowania z nimi po ich wprowadzeniu, Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 379.

- h) minimalnego wieku suk i kotek umożliwiającego rozpoczęcie rozrodu;
- i) socjalizacji, urozmaicenia warunków bytowania i innych środków służących zaspokajaniu potrzeb behawioralnych psów i kotów;
- j) wymogów dotyczących transponderów stosowanych w celu oznakowania psów i kotów;
- k) danych, które mają być gromadzone na potrzeby monitorowania i oceny polityki.

Wszelkie dodatkowe wymogi określone w załącznikach muszą się opierać na zaktualizowanych dowodach naukowo-technicznych, w szczególności w odniesieniu do szczególnych warunków niezbędnych do zapewnienia dobrostanu psów i kotów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. W stosownych przypadkach we wspomnianych aktach delegowanych przewiduje się wystarczające okresy przejściowe, aby umożliwić zainteresowanym podmiotom dostosowanie się do nowych wymogów.

Artykuł 23

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 4, art. 10 ust. 2 i art. 22, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia *[data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]* r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6 ust. 4, art. 10 ust. 2 i art. 22, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6 ust. 4, art. 10 ust. 2 i art. 22 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 24

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz ustanowiony na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku niewydania opinii przez komitet Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i zastosowanie ma art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ VI

BARDZIEJ RYGORYSTYCZNE ŚRODKI KRAJOWE I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 25

Bardziej rygorystyczne środki krajowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia państwom członkowskim utrzymania bardziej rygorystycznych przepisów krajowych zapewniających szerszą ochronę dobrostanu psów i kotów i obowiązujących w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że przepisy te nie są sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem i nie zakłócają prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o takich przepisach krajowych przed dniem [*data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*] r. Komisja przedstawia je pozostałym państwom członkowskim.
2. Niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia państwom członkowskim przyjmowania bardziej rygorystycznych przepisów krajowych zapewniających szerszą kontrolę dobrostanu psów i kotów utrzymywanych w zakładach na terytorium państwa członkowskiego w odniesieniu do następujących kwestii związanych z dobrostanem zwierząt:
 - a) warunków utrzymywania;
 - b) okaleczania;
 - c) urozmaicania warunków bytowania;
 - d) programów selekcji i hodowli, w tym minimalnego i maksymalnego wieku rozrodczego.Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o takich przepisach krajowych przed ich przyjęciem. Komisja przedstawia je pozostałym państwom członkowskim.
3. Zezwala się na stosowanie środków, o których mowa w ust. 2, wyłącznie pod warunkiem że nie są one niezgodne z niniejszym rozporządzeniem i nie zakłócają prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
4. Państwa członkowskie nie zakazują ani nie utrudniają wprowadzania do obrotu na swoim terytorium psów i kotów utrzymywanych w innym państwie członkowskim na tej podstawie, że dane psy i koty nie były utrzymywane zgodnie z bardziej rygorystycznymi przepisami krajowymi dotyczącymi dobrostanu zwierząt.

Artykuł 26

Sprawozdawczość i ocena

1. Na podstawie sprawozdań otrzymanych zgodnie z art. 20 oraz dodatkowych istotnych informacji Komisja do dnia [*7 lat po dacie wejścia w życie niniejszego*

rozporządzenia] r., a następnie co 5 lat, publikuje sprawozdanie monitorujące dotyczące dobrostanu psów i kotów wprowadzanych do obrotu w Unii.

2. Do dnia [15 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja przeprowadza ocenę niniejszego rozporządzenia, w tym ocenę ewentualnego maksymalnego wieku rozrodczego psów i kotów, i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie na temat głównych ustaleń.
3. Do celów sprawozdawczości, o której mowa w ust. 1 i 2, państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania tych sprawozdań.

Artykuł 27

Kary

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar nakładanych w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach, a także powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.

Artykuł 28

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [2 lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], o ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

Spis treści

1.	KONTEKST WNIOSKU.....	1
•	Przyczyny i cele wniosku.....	1
•	Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki.....	5
•	Spójność z innymi politykami Unii	6
2.	PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ	7
•	Podstawa prawna.....	7
•	Proporcjonalność.....	8
•	Wybór instrumentu.....	9
3.	WYNIKI OCEN <i>EX POST</i> , KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW	9
•	Oceny <i>ex post</i> /oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa.....	9
•	Konsultacje z zainteresowanymi stronami.....	9
•	Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej	9
•	Ocena skutków	10
•	Sprawność regulacyjna i uproszczenie.....	15
•	Prawa podstawowe.....	15
4.	WPŁYW NA BUDŻET	15
5.	ELEMENTY FAKULTATYWNE	16
•	Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania	16
•	Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw).....	16
•	Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku.....	16
1.	STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY	3
1.1.	Tytuł wniosku/inicjatywy	3
1.2.	Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa	3
1.3.	Wniosek/inicjatywa dotyczy:	3
1.4.	Cel(e).....	3
1.4.1.	Cel(e) ogólny(e)	3
1.4.2.	Cel(e) szczegółowy(e).....	3
1.4.3.	Oczekiwane wyniki i wpływ	3
1.4.4.	Wskaźniki dotyczące realizacji celów	4
1.5.	Uzasadnienie wniosku/inicjatywy.....	4
1.5.1.	Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy	4

1.5.2.	Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.....	4
1.5.3.	Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań.....	5
1.5.4.	Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami	5
1.5.5.	Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków	5
1.6.	Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy.....	7
1.7.	Planowane metody wykonania budżetu	7
2.	ŚRODKI ZARZĄDZANIA	8
2.1.	Zasady nadzoru i sprawozdawczości	8
2.2.	System zarządzania i kontroli	8
2.2.1.	Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli.....	8
2.2.2.	Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia.....	9
2.2.3.	Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)	11
2.3.	Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom.....	11
3.	SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY.....	13
3.1.	Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ.....	13
3.2.	Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki	14
3.2.1.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne.....	14
3.2.2.	Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych	17
3.2.3.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne.....	18
3.2.4.	Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi	20
3.2.5.	Udział osób trzecich w finansowaniu	20

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie dobrostanu psów i kotów oraz ich identyfikowalności

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Dział 1: Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

nowego działania

nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁶³

przedłużenia bieżącego działania

połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

Niniejszy wniosek dąży do stworzenia wspólnych ram dotyczących dobrostanu psów i kotów utrzymywanych w zakładach i dostarczanych w Unii w celu zapobiegania poważnemu cierpieniu zwierząt, nieuczciwym praktykom biznesowym, w tym nadużyciom, oraz w celu ochrony konsumentów.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Cel szczegółowy nr:

1. Zapewnienie wspólnych norm dobrostanu zwierząt w odniesieniu do hodowli, utrzymywania i wprowadzania do obrotu lub dostarczania psów i kotów.

2. Poprawa identyfikowalności psów i kotów wprowadzanych do obrotu lub dostarczanych w Unii.

3. Wspieranie kompetencji opiekunów zwierząt.

4. Zwiększenie ochrony konsumentów.

5. Uzupełnienie obowiązujących przepisów dotyczących przywozu psów i kotów.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Cel szczegółowy nr 1

Lepsze warunki życia dla psów i kotów utrzymywanych w zakładach.

Cel szczegółowy nr 2

Zmniejszenie ryzyka nielegalnego handlu psami i kotami.

Cel szczegółowy nr 3

⁶³

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

Lepsze traktowanie psów i kotów.

Cel szczegółowy nr 4

Większa świadomość klientów przy zakupie psów lub kotów.

Cel szczegółowy nr 5

Zmniejszenie ryzyka nielegalnego przywozu psów i kotów.

1.4.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Cel szczegółowy nr 1

Liczba psów i kotów zarejestrowanych w zatwierdzonych zakładach hodowlanych.

Cel szczegółowy nr 2

Liczba psów i kotów zarejestrowanych w krajowych bazach danych, które są interoperacyjne na poziomie UE.

Cel szczegółowy nr 3

Liczba opiekunów zwierząt objętych szkoleniem krajowym rocznie.

Cel szczegółowy nr 4

Liczba zautomatyzowanych weryfikacji identyfikacji i rejestracji psów i kotów dostarczanych za pośrednictwem internetu.

Cel szczegółowy nr 5

Liczba przypadków nielegalnego handlu z państw trzecich zgłoszonych w systemie iRASFF.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Wniosek ma na celu ustanowienie wymogów dotyczących żywienia, warunków utrzymywania psów i kotów utrzymywanych w zakładach, zarządzania nimi i zapobiegania bolesnym praktykom stosowanym wobec tych zwierząt. W ramach wniosku wprowadzono ponadto bardziej rygorystyczne warunki dotyczące identyfikowalności psów i kotów oraz bardziej rygorystyczne przepisy dotyczące przywozu tych zwierząt.

Jeżeli rozporządzenie zostanie przyjęte w 2024 r., jego wdrażanie można rozpocząć od 2025 r. Zapotrzebowanie na środki finansowe pojawi się zatem od dnia wejścia w życie rozporządzenia (koniec 2024 r. lub 2025 r.).

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Przyczyny działania na poziomie europejskim (ex ante)

Obecnie na szczeblu UE nie istnieją przepisy dotyczące dobrostanu psów i kotów, a sytuacja w państwach członkowskich jest bardzo zróżnicowana i niejednolita zarówno pod względem norm dotyczących dobrostanu, jak i identyfikowalności. Wobec braku wspólnych ram, poszczególne działania podejmowane przez państwa członkowskie mają ograniczony skutek i nie mogą przyczynić się do rozwiązania kluczowych kwestii, podczas gdy psy i koty są przedmiotem swobodnego handlu w UE. Brak wspólnych przepisów dotyczących identyfikowalności ułatwia ponadto nielegalny handel z państw trzecich.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (ex post)

We wniosku ustanowiono wspólne wymogi dotyczące norm dobrostanu zwierząt w odniesieniu do utrzymywania psów i kotów oraz ich identyfikowalności. Podejście to zapewni równe warunki działania wszystkim zaangażowanym podmiotom w UE, w tym w państwach członkowskich, w których nie istnieją obecnie żadne przepisy dotyczące dobrostanu zwierząt. Klienci w UE będą ponadto skuteczniej chronieni przed zakupem psów i kotów, które nie są zdrowe oraz cierpią na psychiczne i inne zaburzenia z powodu wcześniejszego złego traktowania.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Rozporządzenie opiera się na różnych doświadczeniach państw członkowskich, zainteresowanych stron oraz na informacjach naukowych.

We wniosku uwzględniono wnioski z dobrowolnej inicjatywy Platformy UE ds. Dobrostanu Zwierząt w zakresie zdrowia i dobrostanu zwierząt domowych (psów i kotów) będących przedmiotem handlu. Wnioski te obejmują szereg wytycznych dotyczących odpowiedzialnej hodowli psów, hodowli kotów, przemieszczania o charakterze handlowym psów i kotów, socjalizacji szceniąt i kociąt, platform internetowych sprzedających psy, a także wytyczne skierowane do nabywców psów i zalecenia dotyczące stanowienia prawa w zakresie dobrostanu psów i kotów utrzymywanych w zakładach.

Wniosek opiera się ponadto na pomocy naukowo-technicznej Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności w zakresie aspektów dobrostanu związanych z warunkami utrzymywania i zdrowiem kotów i psów w komercyjnych zakładach hodowlanych. Wspomniane sprawozdanie EFSA zawiera zalecenia dotyczące warunków utrzymywania i rodzaju aktywności, temperatury i oświetlenia w pomieszczeniach dla zwierząt, zdrowia i zapobiegania bolesnym zabiegom chirurgicznym.

1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

Rozporządzenie ma stanowić część komponentu żywnościowego Programu na rzecz jednolitego rynku i będzie działać w synergii z Europejską agendą cyfrową, w ramach której wspiera się rozwiązania cyfrowe w związku z zapotrzebowaniem społecznym na sprawiedliwą i konkurencyjną gospodarkę.

1.5.5. *Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków*

Koszty zostaną objęte wsparciem z komponentu żywnościowego Programu na rzecz jednolitego rynku, biorąc pod uwagę, że cele określone w niniejszym rozporządzeniu przyczyniają się do realizacji jednego z kluczowych celów programu, tj.

przyczyniają się do realizacji celów unijnej strategii „Od pola do stołu” w zakresie poprawy dobrostanu zwierząt.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

Ograniczony czas trwania

- Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

✓ Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2025 r. do 2027 r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane metody wykonania budżetu⁶⁴

✓ Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- ✓ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- ✓ przez agencje wykonawcze

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- organom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

[...]

[...]

⁶⁴ Wyjaśnienia dotyczące metod wykonania budżetu oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na stronie BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

We wniosku zobowiązuje się państwa członkowskie do przekazywania Komisji danych co trzy lata w celu monitorowania i oceny.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli*

Zgodnie z oświadczeniem o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego Komisji Europejskiej DG ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności (SANTE) prowadzi swoją działalność zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, pracując w sposób otwarty i przejrzysty oraz osiągając oczekiwany wysoki poziom norm zawodowych i etycznych.

Działania ukierunkowane na poprawę dobrostanu psów i kotów utrzymywanych w zakładach będą realizowane w trybie zarządzania bezpośredniego przy wykorzystaniu form realizacji przewidzianych w rozporządzeniu finansowym, przede wszystkim dotacji i zamówień. Zarządzanie bezpośrednio umożliwia zawieranie umów o udzielenie dotacji/zamówień z beneficjentami/wykonawcami bezpośrednio zaangażowanymi w działania służące realizacji polityki unijnej. Komisja zapewnia bezpośrednio monitorowanie wyników finansowanych działań. Formy płatności na potrzeby finansowanych działań będą dostosowane do ryzyka wiążącego się z transakcjami finansowymi.

Aby zagwarantować skuteczność, wydajność i oszczędność kontroli przeprowadzanych przez Komisję, strategia kontroli zostanie ukierunkowana na równowagę między kontrolami ex ante i ex post oraz będzie skoncentrowana na trzech kluczowych etapach realizacji dotacji/zamówień, zgodnie z rozporządzeniem finansowym:

- wybór wniosków/ofert odpowiadających celom politycznym rozporządzenia;
- kontrole operacyjne, monitorowanie i kontrole ex ante obejmujące realizację projektu, zamówienia publiczne, płatności zaliczkowe, płatności okresowe i końcowe, zarządzanie gwarancjami;
- kontrolach ex post u beneficjentów/wykonawców w odniesieniu do próby transakcji. Wybór tych transakcji będzie łączył w sobie aspekt oceny ryzyka i wyboru losowego.

Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności (SANTE) podlega kontrolom administracyjnym, w tym kontroli budżetowej, audytowi wewnętrznemu, rocznemu sprawozdaniu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego i Służby Audytu Wewnętrznego, corocznemu absolutorium z wykonania budżetu UE oraz ewentualnym dochodzeniom prowadzonym przez OLAF w celu zapewnienia właściwego wykorzystania przydzielonych zasobów.

Zgodnie z ramami kontroli wewnętrznej Komisji⁶⁵ DG ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności opracowała strategię kontroli wewnętrznej ukierunkowaną na zarządzanie finansami i jego zgodność z rozporządzeniem finansowym, szczególnie w odniesieniu do pięciu celów w zakresie kontroli⁶⁶ oraz głównych zasad opłacalnych i skutecznych kontroli i środków zwalczania nadużyć finansowych. Strategia jest dokumentem podlegającym zmianom, który jest regularnie aktualizowany i przyjmowany przez zarząd DG SANTE.

Dyrektor odpowiedzialny za zarządzanie ryzykiem i kontrolę wewnętrzną DG ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności odpowiada za koordynację procesu opracowywania, aktualizacji strategii kontroli i przekazywania jej wszystkim zainteresowanym pracownikom. W tym celu dyrektor co roku przeprowadza roczną ocenę systemu kontroli wewnętrznej, którą uwzględnia się w rocznym sprawozdaniu z działalności DG ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Zarządzanie ryzykiem jest w pełni zintegrowane z cyklem planowania i kontroli DG ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności. Najważniejsze czynniki ryzyka określa się w ramach corocznej oceny ryzyka. Nacisk kładzie się na ekspozycję na ryzyko rezydualne, z uwzględnieniem wszystkich środków podjętych już w celu ograniczenia ryzyka. Ocena kończy się dyskusją na poziomie kadry kierowniczej najwyższego szczebla pod przewodnictwem dyrektora generalnego. Tak zwane „krytyczne czynniki ryzyka” zgłasza się komisarzowi wraz z planem działania ukierunkowanym na ograniczenie ich do akceptowalnego poziomu. Aby monitorować proces realizacji planu działania, co roku opracowuje się sprawozdanie z postępu prac, który przekazuje się komisarzowi w kontekście sprawozdania śródkresowego.

DG ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności uwzględniła zarządzanie ryzykiem w swoich procesach wykonania budżetu. Potencjalne ryzyko, kwestie lub problemy do rozwiązania określa się na każdym etapie procesu zarządzania finansami.

W ramach wdrażania nowego rozporządzenia skoncentrowano się na udzielaniu zamówień publicznych oraz przyznawaniu pewnej liczby dotacji na określone działania i na rzecz określonych organizacji.

Zamówienia publiczne będą zawierane głównie w obszarach, takich jak rozwój produktów (np. konsultacje z zainteresowanymi stronami) i działania promocyjne (aby zwiększyć stopień upowszechnienia opracowywanych rozwiązań).

Dotacje będą przyznawane głównie na działania wspierające Komisję w zakresie rozwoju produktów.

Główne czynniki ryzyka są następujące:

⁶⁵ C(2017) 2373 z 19.04.2017.

⁶⁶ Zgodnie z modelem COSO przyjętym przez Komisję ramy kontroli wewnętrznej w najnowszej wersji: C(2017) 2373 z 19.04.2017 3 komunikat do Komisji w sprawie zmiany ram kontroli wewnętrznej (C(2017) 2373 z 19.04.2017), które zastępują standardy kontroli wewnętrznej określone w SEC(2001) 2037 i zmienione SEC(2007) 1341.

- ryzyko niepełnej realizacji celów rozporządzenia ze względu na niewystarczający poziom wykorzystania lub jakość/opóźnienia we wdrażaniu wybranych projektów lub zamówień;
- ryzyko nieefektywnego lub niegospodarnego wykorzystania przyznanych środków, zarówno w przypadku dotacji (złożoność zasad finansowania), jak i zamówień (ograniczona liczba podmiotów gospodarczych posiadających wymaganą wiedzę specjalistyczną, co oznacza niewystarczające możliwości porównania ofert cenowych w niektórych sektorach);
- ryzyko utraty reputacji Komisji w przypadku wykrycia nadużyć finansowych lub działalności przestępczej; systemy kontroli wewnętrznej osób trzecich zapewniają jedynie częściową pewność ze względu na dość dużą liczbę zróżnicowanych wykonawców i beneficjentów, z których każdy posiada własny system kontroli wewnętrznej.

Komisja wprowadziła procedury wewnętrzne, których celem jest uwzględnianie określonych powyżej rodzajów ryzyka. Te procedury wewnętrzne są w pełni zgodne z rozporządzeniem finansowym i obejmują środki zwalczania nadużyć finansowych oraz analizy kosztów i korzyści. W tym kontekście Komisja nadal poszukuje możliwości poprawy zarządzania i uzyskania przyrostu wydajności. Główne elementy ram kontroli:

Kontrole przed rozpoczęciem projektów i w trakcie ich realizacji:

- wprowadzony zostanie odpowiedni system zarządzania projektami, z naciskiem na wkład projektów i umów w realizację celów polityki, który to system obejmuje: zapewnienie systematycznego zaangażowania wszystkich podmiotów; ustanowienie regularnej sprawozdawczości w zakresie zarządzania projektami, uzupełnionej o wizyty na miejscu w poszczególnych przypadkach, w tym sprawozdania na temat ryzyka dla kadry kierowniczej wyższego szczebla; a także utrzymanie odpowiedniej elastyczności budżetowej.
- korzysta się z wzorów umów o udzielenie dotacji i umów o świadczenie usług opracowanych w ramach Komisji. Zawierają one szereg przepisów dotyczących środków kontroli, obejmujących m.in. świadectwa audytu, gwarancje finansowe, kontrole na miejscu oraz inspekcje przeprowadzane przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). Przepisy regulujące kwalifikowalność kosztów są upraszczane, na przykład przez stosowanie kosztów jednostkowych, płatności ryczałtowych, wkładów niepowiązanych z kosztami i innych możliwości, jakie zapewnia rozporządzenie finansowe. Przyczyni się to do ograniczenia kosztów kontroli i położenia nacisku na kontrole w obszarach wysokiego ryzyka.
- Wszyscy pracownicy podpisują kodeks dobrego postępowania administracyjnego. Pracownicy, którzy są zaangażowani w procedurę wyboru lub zarządzanie umowami o udzielenie dotacji/zamówieniami, podpisują (również) deklarację o braku konfliktu interesów. Pracownicy są regularnie szkoleni i wykorzystują sieci do wymiany najlepszych praktyk.
- Techniczna realizacja projektów podlega regularnym kontrolom dokumentacji na podstawie sprawozdań z postępu technicznego sporządzanych przez wykonawców i beneficjentów; oprócz tego indywidualnie dla poszczególnych przypadków przewiduje się spotkania wykonawców lub beneficjentów i wizyty na miejscu.

Kontrole po zakończeniu projektu: Audyty *ex post* są przeprowadzane na próbie transakcji w celu zweryfikowania na miejscu kwalifikowalności wniosków o zwrot kosztów. Kontrole te służą zapobieganiu istotnym błędom związanym z legalnością i prawidłowością transakcji finansowych, a także wykrywaniu i naprawianiu takich błędów. W celu osiągnięcia wysokiej skuteczności kontroli w metodzie wyboru beneficjentów do audytu przewiduje się połączenie wyboru opartego na ocenie ryzyka z losowym doбором próby oraz w miarę możliwości zwrócenie uwagi na aspekty operacyjne w trakcie kontroli na miejscu.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Strategie kontroli wewnętrznej Komisji i DG ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności uwzględniają główne czynniki kosztotwórcze oraz podejmowane w skali wieloletniej działania zmierzające do obniżenia kosztów kontroli, bez uszczerbku dla ich skuteczności. Z doświadczenia wynika, że w ramach obowiązujących systemów kontroli jest możliwe zapobieganie błędom lub nieprawidłowościom lub ich wykrywanie, a w przypadku ich wystąpienia możliwa jest ich korekta.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

W art. 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) nakłada się na UE i państwa członkowskie obowiązek zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych działań nielegalnych, które mogą naruszać interesy finansowe UE. Zgodnie z art. 317 TFUE i art. 36 rozporządzenia finansowego⁶⁷ Komisja Europejska wykonuje budżet UE zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, przy zapewnieniu skutecznej i efektywnej kontroli wewnętrznej⁶⁸, która obejmuje zapobieganie nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom oraz ich wykrywanie, korygowanie i prowadzenie działań następczych.

W odniesieniu do swoich działań objętych zarządzaniem bezpośrednim Komisja przyjmuje odpowiednie środki zapewniające ochronę interesów finansowych Unii Europejskiej przez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, przez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, przez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych a także, w stosownych przypadkach, przez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary. W tym celu Komisja przyjęła strategię w zakresie zwalczania nadużyć finansowych, zaktualizowaną ostatnio w kwietniu 2019 r. (COM(2019) 196), wraz ze zmienionym planem działania z lipca 2023 r. (COM (2023) 405). Dyrekcje generalne i agencje wykonawcze opracowały i wdrożyły własne strategie zwalczania nadużyć finansowych na podstawie metodyki przedstawionej przez OLAF. Zasadniczo są one aktualizowane co trzy lata, proces ich wdrażania jest

⁶⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012, Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

⁶⁸ Komunikat do Komisji w sprawie zmiany ram kontroli wewnętrznej C(2017) 2373 przyjęty 19.04.2017 (zasada 8, cecha 8.2).

regularnie monitorowany, a informacje na ten temat są przekazywane kierownictwu. DG ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności opracowuje i wdraża własną strategię zwalczania nadużyć finansowych od 2013 r. na podstawie metodyki przedstawionej przez OLAF. Jest ona aktualizowana co trzy lata. 8 listopada 2021 r., po wzajemnej ocenie zorganizowanej przez OLAF, zarząd przyjął najnowszą strategię DG ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności w zakresie zwalczania nadużyć finansowych obejmującą lata 2021–2024. Proces jej wdrażania jest monitorowany, a postępy w tym zakresie są zgłaszane kierownictwu dwa razy w roku.

W celu wykonania budżetu w ramach zarządzania bezpośredniego Komisja wdraża również szereg środków, takich jak:

- decyzje, umowy i zamówienia wynikające z wykonywania rozporządzenia będą wyraźnie przyznawać Komisji, w tym Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych i Trybunałowi Obrachunkowemu, uprawnienia do przeprowadzania audytów, kontroli na miejscu oraz inspekcji, a także do odzyskiwania kwot nienależnie wypłaconych oraz – w stosownych przypadkach – do nakładania kar administracyjnych;
- podczas etapu oceniania zaproszenia do składania wniosków/ofert przetargowych wnioskodawcy i oferenci są sprawdzani pod względem opublikowanych kryteriów wykluczenia na podstawie deklaracji oraz za pomocą systemu wczesnego wykrywania i wykluczania;
- przepisy regulujące kwalifikowalność kosztów zostaną uproszczone zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego;
- dla wszystkich pracowników zaangażowanych w zarządzanie zamówieniami, a także dla audytorów i kontrolerów weryfikujących deklaracje beneficjentów na miejscu organizowane są regularne szkolenia i działania na rzecz podnoszenia poziomu świadomości dotyczące kwestii związanych z nadużyciami finansowymi i nieprawidłowościami.

Proces budowania wiarygodności przez delegowanego urzędnika zatwierdzającego opiera się na zdolności istniejących systemów kontroli do wykrywania istotnych lub powtarzających się niedociągnięć. Systemy kontroli składają się z różnych elementów: nadzoru i weryfikacji operacji, weryfikacji *ex ante*, kontroli *ex post* oraz audytów Służby Audytu Wewnętrznego i Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, a także audytów w zakresie zdrowia i żywności przeprowadzanych przez DG ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności w państwach członkowskich UE i w państwach trzecich. Wszystkie zaangażowane podmioty odgrywają istotną rolę w zapobieganiu nadużyciom finansowym i ich wykrywaniu.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn. ⁶⁹	państw EFTA ⁷⁰	krajów kandydujących ⁷¹	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	03.02.06 – Działanie na rzecz wysokiego poziomu zdrowia i dobrostanu ludzi, zwierząt i roślin	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

⁶⁹ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane

⁷⁰ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁷¹ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	1	Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa
---	---	---

Dyrekcja Generalna: SANTE ⁷²			Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027 i następne lata	OGÓLEM
• Środki operacyjne			-	-	-	-
03.02 06 – Działanie na rzecz wysokiego poziomu zdrowia i dobrostanu ludzi, zwierząt i roślin	Środki na zobowiązania	(1a)	0,500	0,500	0,500	1,500
	Środki na płatności	(1b)	0,200	0,400	0,900	1,500
<u>Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy</u>			-	-	-	-
Linia budżetowa	-	3	-	-	-	-
OGÓLEM środki dla Dyrekcji Generalnej SANTE	Środki na zobowiązania	=1a+3	0,500	0,500	0,500	1,500
	Środki na płatności	=1b+3	0,200	0,400	0,900	1,500

⁷² Nie uwzględniono rocznych kosztów utrzymania w wysokości 300 000 EUR, ponieważ mają zastosowanie od 2028 r. i wchodzą w zakres kolejnych wieloletnich ram finansowych.

OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,500	0,500	0,500	1,500
	Środki na płatności	(5)	0,200	0,400	0,900	1,500
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)	-	-	-	-
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 1 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0,500	0,500	0,500	1,500
	Środki na płatności	=5+ 6	0,200	0,400	0,900	1,500

○ OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	(4)	-	-	-	-
	Środki na płatności	(5)	-	-	-	-
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		(6)	-	-	-	-
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 6 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0,500	0,500	0,500	1,500
	Środki na płatności	=5+ 6	0,500	0,400	0,900	1,500

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do [załącznika do oceny skutków finansowych regulacji](#) (załącznika 5 do decyzji Komisji w sprawie przepisów wewnętrznych dotyczących wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027 i następne lata	OGÓLEM
	-				
Dyrekcja Generalna: <SANTE.>	-				
• Zasoby ludzkie		0,440	0,449	0,458	1,346
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,054	0,054	0,054	0,162
OGÓLEM Dyrekcja Generalna <SANTE.>	0,494	0,494	0,503	0,512	1,508
OGÓLEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	-	-	-	-
		0,494	0,503	0,512	1,508
w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)					
		Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027 i następne lata	OGÓLEM
OGÓLEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,994	1,003	1,012	3,008
	Środki na płatności	0,694	0,903	1,412	3,008

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok 2025		Rok 2026		Rok 2027 i następane lata		OGÓLEM	
			Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
	Rodzaj[1]	Średni koszt								
CEL SZCZEGÓLOWY nr 2 Poprawa identyfikowalności psów i kotów wprowadzanych do obrotu lub dostarczanych w Unii										
- Produkt	Opracowywanie i początkowa obsługa systemu weryfikacji autentyczności wspomnianej identyfikacji i rejestracji ogłoszeń za pośrednictwem platform internetowych oraz zapewnienie interoperacyjności krajowych baz danych		-	0,500	-	0,500	-	0,500	-	1,500
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa			-	0,500	-	0,500	-	0,500	-	1,500
OGÓLEM			-	0,500	-	0,500	-	0,500	-	1,500

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027 i następne lata	OGÓLEM
--	-------------	-------------	-----------------------------------	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych		-	-	-
Zasoby ludzkie	0,440	0,449	0,458	1,346
Pozostałe wydatki administracyjne	0,054	0,054	0,054	0,162
Suma częściowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	0,494	0,503	0,512	1,508

Poza DZIAŁEM 7[2] wieloletnich ram finansowych		-	-	-
Zasoby ludzkie	-	-	-	-
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	-	-	-	-
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	-	-	-	-

OGÓLEM	0,494	0,503	0,512	1,508
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyirekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	2027 i następne lata
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		2	2	2
20 01 02 03 (w delegaturach)				
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)				
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)				
Inna linia budżetowa (określić)				
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)		1	1	1
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)				
XX 01 xx yy zz ¹⁰	- w centrali			
	- w delegaturach			
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)				
01 01 01 12 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)				
Inna linia budżetowa (określić)				
OGÓLEM		3	3	3

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Grupa funkcyjna AD będzie wykonywać wszystkie zadania, które obejmują relacje z państwami członkowskimi, zainteresowanymi stronami, a także wszelkie formy opracowywania przepisów.
Personel zewnętrzny	Instytucja certyfikująca będzie wykonywać zadania wymagające wiedzy specjalistycznej w zakresie działań cyfrowych.

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

Wydatki operacyjne w wysokości 1,5 mln EUR w ramach linii budżetowej 03.0206 w latach 2025–2027 zostaną pokryte przez przegrupowanie środków w ramach linii budżetowej.

- wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając działy i linie budżetowe, których ma dotyczyć, odpowiadające im kwoty oraz proponowane instrumenty, które należy zastosować.

- wymaga rewizji WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ⁷³	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓLEM środki objęte współfinansowaniem								

⁷³ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się realizację wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody inne
 - Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁷⁴					Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3				
Artykuł ...									

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[...]

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[...]

⁷⁴ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.